

ADOLF FREDRIK
LINDBLAD
1801–1878

Sånger och visor VII–VIII
för röst och piano

Songs and Ditties VII–VIII
for voice and piano

Emenderad utgåva/Emended edition

Levande Musikarv och Kungl. Musikaliska akademien

Syftet med Levande Musikarv är att tillgängliggöra den dolda svenska musikskatten och göra den till en självklar del av dagens repertoar och forskning. Detta sker genom notutgåvor av musik som inte längre är skyddad av upphovsrätten, samt texter om tonsättarna och deras verk. Texterna publiceras i projektets databas på internet, liksom fritt nedladdningsbara notutgåvor. Huvudman är Kungl. Musikaliska akademien i samarbete med Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Kungl. Musikaliska akademien grundades 1771 av Gustav III med ändamålet att främja tonkonsten och musiklivet i Sverige. Numera är akademien en fristående institution som förenar tradition med ett aktivt engagemang i dagens och morgondagens musikliv.

Swedish Musical Heritage and The Royal Swedish Academy of Music

The purpose of Swedish Musical Heritage is to make accessible forgotten treasures of Swedish music and make them a natural feature of the contemporary repertoire and musicology. This it does through editions of sheet music that is no longer protected by copyright, and texts about the composers and their works. This material is available in the project's online database, where the sheet music can be freely downloaded. The project is run under the auspices of the Royal Swedish Academy of Music in association with the Music and Theatre Library of Sweden and Svensk Musik.

The Royal Swedish Academy of Music was founded in 1771 by King Gustav III in order to promote the composition and performance of music in Sweden. Today, the academy is an autonomous institution that combines tradition with active engagement in the contemporary and future music scene.

www.levandemusikarv.se

Huvudredaktör/Editor-in-chief: Anders Wiklund
Textredaktör/Text editor: Erik Wallrup
Redaktör/Editor: Magnus Svensson

Levande Musikarv/Swedish Musical Heritage
Kungl. Musikaliska akademien/The Royal Swedish Academy of Music
Utgåva nr 1338–1381/Edition nos 1338–1381
2016
Notbild/Score: Public domain. Texter/Texts: © Levande Musikarv
ISMN 979-0-66166-328-7

Levande Musikarv finansieras med medel från/Published with financial support from Kungl. Musikaliska akademien, Kungl. Vitterhetsakademien, Marcus och Amalia Wallenbergs Stiftelse, Statens Musikverk, Riksbankens Jubileumsfond, Svenska Litteratursällskapet i Finland och Kulturdepartementet.
Samarbetspartners/Partners: Musik- och teaterbiblioteket, Svensk Musik och Sveriges Radio.

Innehåll.

Sjunde och Åttonde delen.

		Pag.
N ^o 146.	Reseintyck på isen mellan Sandhamn och Stockholm. "Vid femti års ålder blef stugan mig trång." (E. Schilstedt.)	1
„ 147.	Lifvets saga. "Liten stump jag sjunga vill"	3
„ 148.	Vår-rim. "O hvad kip, o hvad pip?"	5
„ 149.	Segelsång. "Kula i, lilla vind?"	12
„ 150.	Bostället. "Min Gud, så trefligt?"	25
„ 151.	Den gamle lotsen. "På den ödsliga häll?"	28
„ 152.	Våren kommer. "Våren arbetar allt hvad han förmår?"	30
„ 153.	Min förtröstan. "Jag tänker stundom?"	32
„ 154.	Skaldekonsten. "Man frågat mig?"	34
„ 155.	Vinterfärd. "Och jag for öfver sjö?"	36
„ 156.	Resan. "Det var vinter, min bror?"	38
„ 157.	Neckrosen. "Och pilten sprang neder?" (C.W. Böttiger.)	41
„ 158.	Den första lärkan. "I Tyskland marken reñ var grön?" (C.W. Böttiger.)	43
„ 159.	} Karin Månsdotters vaggvisa för Erik XIV. "Sof, du stormiga hjerta, sof." (Z. Topelius.)	46
„ 160.		48
„ 161.	Sylvias visa. "En liten fågel fjerran?" (Z. Topelius.)	50
„ 162.	Det sägs. "Flicka, hvad ditt ögonpar?" (E. Bäckström.)	51
„ 163.	Hvar? "Hvar, o hvar på de rullande verldarnes klot?" (C.W. Böttiger.)	58
„ 164.	Spinnvisa. "Jag spinner min tråd?" (Z. Topelius.)	60
„ 165.	Ensamhet. "O, vor' jag det minsta bland lingonen små?" (Z. Topelius.)	62
„ 166.	Barnatro. "Du fattige sparf uppå taket?" (Z. Topelius.)	64
„ 167.	Vårdagsgryning. "Luft, frisk luft." (E. Bäckström.)	66
„ 168.	Källsökaren. "Jag går så tyst?" (Thekla Knös.)	70
„ 169.	Flyktingen. "Glädje, bida nu?" (C.W. Böttiger.)	72
„ 170.	Sken och ljus. "Låt dig ej af ytan fånga?" (C.W. Böttiger.)	74
„ 171.	På afstånd. "Hur' skön du står der?" (E. Bäckström.)	76
„ 172.	Furien och engeln. "På besök kom till mitt sjuka hjerta?" (C.W. Böttiger.)	78
„ 173.	Såggvarnen. "I dalens djup jag ofta står?" (C.W. Böttiger.)	79
„ 174.	Vissna blommor. "De blommor jag vågat ge?" (E. Bäckström.)	80
„ 175.	Sagorna. "Hon lekte med mig förr så gladt?" (E. Bäckström.)	82
„ 176.	Regnbågen. "En båge står hög öfver åker och by?" (Z. Topelius.)	84
„ 177.	Midsommarnatt. "Vi möttes på den högsta topp?" (Z. Topelius.)	88
„ 178.	På nattlig is. "Jag gick öfver isen?" (Z. Topelius.)	90
„ 179.	På sveden. "Mitt stål är hvasst?" (Z. Topelius.)	93
„ 180.	Klostergården. "Mellan skogens dunkla grenar?" (E. Bäckström.)	96
„ 181.	Aprilnarri. "Kom glada gosse, hör?" (Z. Topelius.)	98
„ 182.	Fosterländsk sång. "Det rinner strömmar många?" (A.F. Lindblad.)	100
„ 183.	Vallhjons sång. "Jag vallar så trogen?" (A.F. Lindblad.)	102
„ 184.	Mitt läseri. "Jag har min lust och mitt sinne för mig?" (A.F. Lindblad.)	106
„ 185.	Helsingssång. "Den blida, sköna sångarön?"	108
„ 186.	"Tyst, låts om ingenting." "När ingen hör mig?" (Alida.)	114
„ 187.	Venez, mon enfant. (Victor Hugo.)	116
„ 188.	Tonen. "I skogen småguttén gick?" (Björnstjerne Björnson.)	120
„ 189.	I barndomshemmets trädgård. "Lindar, der min lefnads saga runnit opp?" (E. Bäckström.)	122
„ 190.	Min mammas förklädsband. "Jag ser mig sjelf en liten en?" (Olof Stig.)	126

Resentryck på isen mellan Sandhamn och Stockholm.

1

Elias Schlstedt.

Allegretto.

Sång.

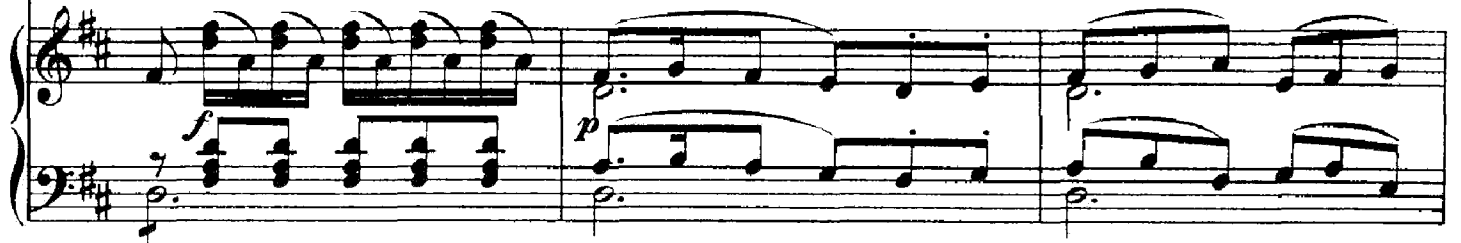
Vid fem - ti års ål - der blef stu - gan mig trång På min ens - li - ga
Då tog jag min res - pels, si - be - risk kar - pus Och pi - ska och
Och Brun - te i sol - ske - net fru - sta' och fnös Och lyf - te på

146.

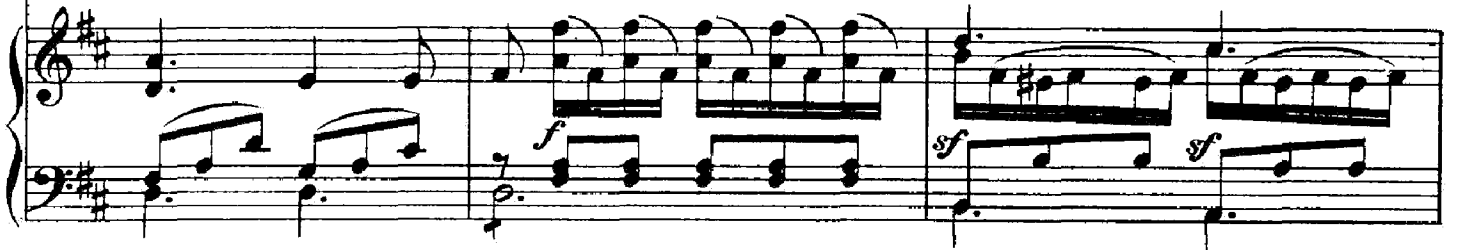
Piano.

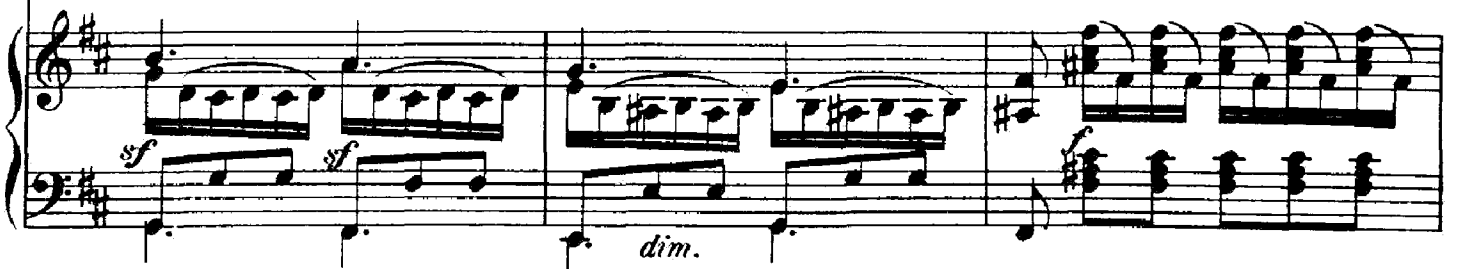
ö. _____ Att ba - ra se get - ter blef da - gen mig lång, Och
hatt _____ Och natt - säck och kapp - säck och kag - gar och krus Och
svans; _____ Och sä - kert det hör - des en mil då han nös i

så kom det snö. _____ Från Lapp - land kom Nör - dan lik -
skärp och kra - vatt. _____ Med snug - gan i mun och med
mor - - go - nens glans. _____ Och so - len i i - sen tog

som en fan - tast Och tog böl - - jor - - na fast, _____ Och
Brun - te i traf För - bi kob - - bar och haf _____ För jag
af vårt por - trätt Så ö - änd - - li - - gen nätt. _____ Man

skär-går-den blef på ett märk-vär-digt vis Fa - ne - - rad med
fjär-dar och sund för-bl Djur-ö ka-pell I min him - - mels - blå
ha - de ej kun-nat mer lef - van - de bli Ut - i fo - - to - gra -

is.
fäll.
fl.

cresc.

ff.

Och lustigt och gladt, som en bullrande dans
Öfver böljan det bar.
I skogen var tyst, och i hundarne fans
Ingen sångare kvar.
Och Baggen låg blank, som han sopts med en qvast,
Men förunderligt fast.
Blott här och der låg liten häst...t på vik,
Som „en frusen musik.“

Och månen klef opp i den mörkgröna skog
Uppå öfversta pinn.
Och Nacka jag såg; det var skada på krog,
Att den skulle dras in.
O, drufvornas tempel! din takås och fot
Ha fått fallandesot.
Så grusas, o Bacchus! alltmer och alltmer
Dina glada kvarter.

Men Brunte, som hade en hörsel så fin,
Satte af i galopp,
Tog tömmen med svansen och gnodde som hin
Uppå Nackanäs opp.
Och hungrig och törstig jag ropte på mat,
Så att krögarn blef flat.
Han troligtvis aldrig sett, utom min häst,
En så glupande gäst.

Och Brunte han slök sin portion utaf hö,
Och jag tömmarne grep.
Och han nystade på öfver Hammarby sjö
Genom tulln, så det pep.
Och på gator och torg uti glädjen han sprang
Och vid bjellrornas klang
Trumpetade ut, att jag kommit till stån,
Så jag skämdes som fan.

Och herberge fick jag i Urvädersgränd
Hos en gammal kokett.
Och dagen derpå gick jag oppsträckt och spänd
Uppå resandes sätt.
Och jag helsades flitigt med handslag och glas
Och små trefna kalas.
Och det gladdes så innerligt brödernes själ,
Att jag mätte så väl.

Jag köpte cigarrer och fem skålpund snus
Och jamaika på krus,
Och yände en morgon helt bittida om
Samma väg som jag kom.
Och lyckligt och väl öfver villande sjö
Kom jag hem till min ö,
Och tänkte, som troligtvis också min häst,
Att *hemma är bäst!*

Lifvets saga .

Elias Sehlfstedt.

147.

Vivace.

Piano.

mf e staccato dim.

Li - ten stump jag sjung - a vill, Och till äm - ne vill jag ta - ga Lif - vet
 Menskans fram - tid är för - döld, Ö - dets djup kan ing - en lö - da; Någ - ra
 En går in vid rän - te - ri, En blir läns - man och för - mö - gen, En får
 Å - ren gå i tripp och traf, Blom - mor viss - na he - la knip - pan; Ti - den

och dess gam - la sa - ga, Ty den kan jag u - tan - till. I vår barn - doms pa - ra -
 vä - gar ä - ro go - da, An - dra gå för hin i våld. En blir köp - man med a -
 ärf - va he - la hö - gen, En blir fast för slottskans - li. En blir stats - råd, en trak -
 står med pu - der - vip - pan, In - nan man vet or - det af. Är man nack - styf, blir man

cresc. dim. p

dis Få vi nam - nam ut - af mam - ma, Och af pap - pa med det -
 vance, En bank - rutt blir och för - lä - gen, En går em - bets - man - na -
 tör, En som er - ke - bi - skop slu - tar, En gör pil - ler, en gör
 mjuk, Lif - vet har sin e - gen sko - la. Bäst som ung - a vi oss

cresc.

sam-ma Al-fa-bet och tupp och ris. Af ma-gi-stern med li-ulaln Får man
 vä-gen, Tar lek-tion i pre-fe-rence. En blir satt på do-mar-stol, En får
 stru-tar, En blir brän-vius-kon-trol-lör. En får sväl-ta som ad-junkt, En blir
 so-la, Ha vi ryggvärk och pe-ruk. Ju-bel el-ler jem-mer-rop, Lyckans

knäpp och lång-a lex-or, Blir stu-dent och går på sex-or, Och tar
 la-ger om-kring pan-nan, En blir dok-tor, och en an-nan Blir en
 knekt och får en frö-ken, En som bl-skop mår som gö-ken, En blir
 män-sken el-ler ue-dan, När som dö-den kom-mer se-dan, Gri-nar

slut-ligt ka-me-raln, och tar slut-ligt ka-me-
 "hund på bas-fi-ol," blir en "hund på bas-fi-
 ing-en-ting helt lugnt, en blir ing-en-ting helt
 han åt allt-i-hop, gri-nar han åt allt-i-

raln.
 ol."
 lugnt.
 hop.

Vår-rim .

Elias Schlstedt.

148.

Allegro molto.

Piano.

p *cresc.* *f* *pp*

cresc. *f*

p *f*

O, hvad klip, o, hvad plp Ut-i skog, ut-i dal! O, hvad

f *p*

plp, o, hvad klip Ut-i björk, ut-i al! Det är klang i hvar knopp, En fi-

cresc. *p*

cresc.

ol i hvar topp. Trast och sl-ska har höjt Hvar sin ple-co-la-flöjt; Och i

cresc.

gra-nens kar - kas Kutt-rar or - ren sin bas. Det är vår, det är

vår! I hvar å - der det slår Blott för - so - ning och frid. Det är kär - le-kens

p e dol.

tid, det är

cresc.

kär - le-kens tid. På den gung-an-de gren, Se hur' sött li-ten

cresc.

pp

en Spet-sar nä - pet sin mun Med en ann' i för-bund. Och en kyss, det är

allt; Ing-en lys-nings-an-stall, Ing-en ba - kel-se - fest, Ing-en punsch, Ing-en

prest. Det är bröl - lop på stund, Ut - i sam - ma se - kund, Som man kys - -

ses på mun, som man kys - ses på mun. Ing-en hög-vör-dig man När-sin

klan - dra det kan. „Det går an, det går an“

„det går an, det går an“ O, hvad

kip, o, hvad pip Ut - i skog, ut - i dal! O, hvad pip, o, hvad kip Ut - i

björk, ut - i al! O, du här - li - ga vår! Ing - en - ting öf - ver - går Din upp -

cresc.

lif - van-de saft, Din för-trol - lan-de kraft. Punsch och ko - ste-ligt vin Och li -

cresc.

f

kör su-per - fin Är ett fnask, är ett noll Mot den enk - la - ste

p

p

fäll, Mot den ring - a-ste bit Af din grö - na ha-bit,

p

cresc.

af din grö - na ha - bit.

p

Segue.

Fine.

Grazioso.

Hörs! hvad du är gen-til, Hvad du har för en grace, Om man

p
Lo stesso tempo

ser din pro-fil El-ler ser dig „en face“ Hvad du har för en grace!

p

Hvad är guld, hvad är namn, Hvad är allt hvad jag drömt, Om allt

p

stort och be-römdt, Mot den öpp-na-de famn, Som du ræ- - ker mig ömt?

p

Låt mig hvi-la en stund Just så här vid din barm, Låt mig

p *cresc.* *cresc.*

pus-sa på mun, Låt mig drönma mig varm Här på blom-man-de strand! Låt mig hvi-la en

p

stund Just så här vid din barm, Låt mig pus-sa på hand Och för-

cresc. *cresc.*

Allegro molto.

nim-ma din röst, Full af kär-lek och tröst! O, hvad

p *Da Capo.*

Segelsång.

Elias Sehlstedt.

149.

Allegro.

Piano.

Ku - - la t, lil-la vind!
 Knuf - fa på, lil-la våg! Jag blir varm om min kind,
 Jag blir glad i min håg, Då det hvil - ner i

tår.

pp

Hör jag vin - denskonsert, Blir jag upp - sko-jad tvärt;

p

Jag blir ung - dom-ligt frisk, Jag blir rig - tigt en

cresc. *dim.*

fisk Ut - - i huf - vud och stjert.

pp

Hvad är

cresc. *ff*

lan-det e - mot Den - na böl - jan - de fjärd, *p*
Den - na

p *ff* *sf* *sf* *sf*

gup - pan - de färd i a - bor - rar - nas värld, *p*
Då det

p *ff* *sf* *sf* *sf*

stra - mar i skot, Då det kna - kar i köi, då det stra - mar i skot, — då det

p *cresc.* *sf* *sf* *sf*

kna - kar i köi, — ack ja! — då det stramar i skot, då det knakar i

sf *sf* *sf* *sf*

köl, li-te' upp - - rynd och knöl, li-te' upp - - rynd och

knöl!

Och hur'in - ner-ligt väl Mår - ej he - lamn själ

När - som vå - gornas dopp Dug - gar öf - ver min kropp,

Och kan-ti - nen slås opp!

pp

Och små böl-jor de gå Rundt om kring och se på,

p
cresc.
ff sf sf sf
p

Med sin ljuf-li-ga röst Och små kull-ri-ga bröst.

p
sf sf sf sf
p

Och små böl-jor de gå Rundt om-kring och se på. Det var

p
ff sf sf sf
p

cresc.

rätt, Kaj - sa, blås! — Se, god af - ton, herr Mås! — Jag rår ic - ke för, jag rår ej

för, jag rår ej för — Att jag gör — som jag

gör. — Nej, jag rår ic - ke för Att jag gör som jag gör. Skål, för -

tju - - san - de mör! — Skål, för - tju - - san - de mör! —

Och hur'In - nerligt

väl Mår ej he - - la min själ

När som vå - gor-nas dopp Dug - gar öf - ver min

kropp, Och kan-ti - nen slås opp!

p

sp *pp* *cresc.* *p*

cresc. *dim.*

pp

Sjön har

i sig bestämdt Något su-gau-de-jemt. Om man går för en slör, El-ler lig-ger på svaj, Om man

går — för en slör, El-ler lig - ger på svaj, Blir man rig - tigt en haj, — ja, en

haj — Ef-ter hvet-bröd och smör, Ef-ter

får - bog och kalf, ef-ter hvet-bröd och smör, ef-ter får - bog och kalf, Och en hälf,

och en half, ja, en half!

cresc. *p* *cresc.*

Hvar är gub-ben Neptun? Han är ne-re hos frun I sin gröna paulun I sin

cresc. *f* *p*

him-mels-blå sal; Han är ne - - re hos frun I sin grö - na pau-lun I sin

cresc. *f* *p*

him - mels-blått vatt - ra-de sal. Ut-i

f *ff* *p e stacc.*

ful - la-stemått Tømmer jag min po-kal, ut - i ful - la-ste mått tømmer jag min po-kal:Klangför

cresc. *f*

vå - - gor - nas drott! Klangför vå - - gor - nas drott!

sf *dim.*

Ku - - la i, lil - la

p *cresc.* *p*

vind! Knuf - - fa på, lil - la våg!

p *cresc.*

Jag blir varm om min kind, Jag blir glad i min

cresc. *dim.*

håg, Da det hvl - ner i tåg.

pp

Bå - - ten gung - ar och

p

går, Snart till stran - den han når.

Blå — är him - len och klar, — Sol — och vän - skap och

cresc. *dim.*

sång — Och — en sup, — som var „bon“

cresc.

Och — en sher - ry så rar! Bae - chus har purp - rat vår

sf *sf*

klud . Skål — för hvar su - san - de vind !

sf *dim.*

Skål, I le - kan - de bøl - jor, gu - tår!

p *e dol.* *f cresc.*

Skål, I le - kan - de bøl - jor, gu - tår! I le - - kan - de

f *f* *dim.*

bøl - - - - - jor, gu - tår!

ff *dim.*

p

pp *p.* *morendo*

Elias Sehlstedt.

150.

Poco Allegretto.

Piano.

The piano introduction consists of two staves in 3/4 time, marked *p*. The right hand features a melodic line with eighth and sixteenth notes, while the left hand provides a rhythmic accompaniment with chords and moving lines.

(Med ett nästan talande föredrag.)

The first system shows the vocal line and piano accompaniment for the first line of lyrics. The vocal line is in a single staff, and the piano accompaniment is in two staves. The piano part is marked *p e legato*.

Min Gud! så trefligt! fy-ra rum Och kök, och allt ny-re-pa - reradt! Och

The second system shows the vocal line and piano accompaniment for the second line of lyrics. The piano part includes dynamic markings *mf*, *sf*, *dim.*, and *p*.

fön - ster - ru - tor nit-ton tum, Just herr - skapslikt och väl ran - geradt! Och

The third system shows the vocal line and piano accompaniment for the third line of lyrics. The piano part includes dynamic markings *p* and *CRSC.* (crescendo).

här i kammar'n får du lof Att se hur' vän - ligt so - - len

ski - - - ner. Aek, tit-ta! hvil-ken söt al-köv

Med tryckta net-tel-duksgar-di-ner!

Och hvil-ken ut-sigt! hul-da, kom! Se
Jag lycklig är på sätt och vis, Men

hol-men der vid „Prestens udde,“ Der so-len just går ned, liksom Hon
tim-mar-ne gå än-då se-na. Visst har jag här ett pa-radis, Fast

tänk - te ta den till sin kudde. Och der, hur vex - la skog och slätt Ro -
 jag. som A - dam, går al - le - na; Men, ack! då i sin blom - sterskrud Mid -

dim. *p* *p* *cresc.*

man - tiskt mel - lan berg och by - - - ar! Och
 som - marn fi - ras gladt och vär - - - digt, Då

f *sf* *sf*

vatt - nets spe - gel, vi - o - lett, Tar fär - gen ut - af qvällens skyar.
 för jag hit dig så - som brud; Då först är pa - ra - di - set färdigt.

dim. *p*

p

Den gamle lotsen.

Elias Sehlstedt.

Andante.

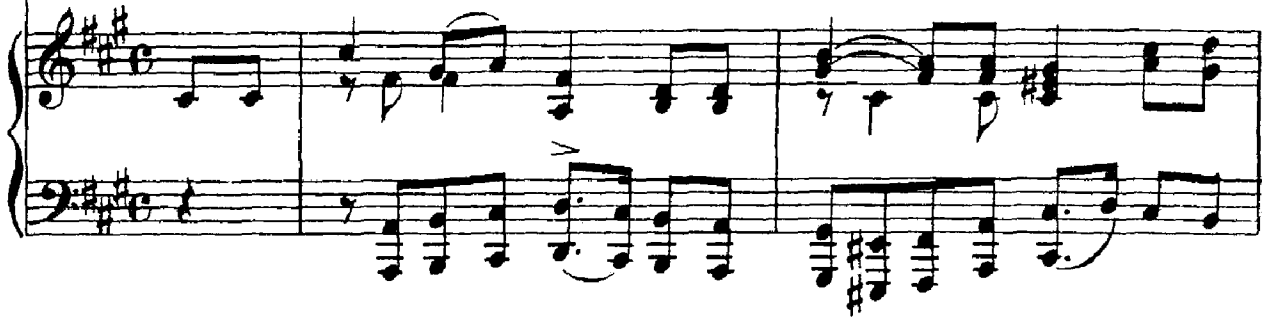
Sång.

På den öds - li - ga häll Sat - te ö - det mitt tjäll Mel - lan
 Då blef haf - vet mig kärt Hvad jag kan har jag lärt Af min
 När det ga - pan - de haf Öppnar graf ef - ter graf, Skall han
 Me - dan blo - det är ungt Käns ej yr - ket så tungt, Men det

151.

Piano.

böl - jors och brän - ning - ars svall.
 fa - der, fast il - la jag slet.
 ut, om ock dö - den han ser;
 nal - kas en dag, fast - än gömd,

Nakna klip - por - na stå, Och der
 Och min sko - la blef sjön, Och min
 Och med blic - ken hemåt, När han
 Och då bry - tes hans röst, Och då

gror knappt ett strå, Och med nöd står den tvl - nan - de tall. Här jag
 lär - dom blef bön, Och dess tröst är det en - da jag vet. Ut - i
 los - sar sin båt, Vet han ej, om han fä - ster den mer. Från sitt
 kom - mer hans höst, Då är lot - sen för - sli - ten och glömd. Sjelf jag

föd - - des, och här Mel - lan kob - bar och skär Re - dan
 fa - - ror och nöd, Of - ta nä - ra min död, Var jag
 hus - - li - ga tjäll Mång - en storm - di - ger qväll Rycks han
 kän - - ner och ser, Hur' mitt lif - - mer och mer Moj - nat

ma - na - de vin - dar - nes rop; Och den bru - san - de våg Var det
 mång - en gång il - la till mods, Men min an - de har bedt, Och jag
 plöts - ligt ur vän - ner - nas famn. Hans för - sa - kan och strid Fä - ster
 ut, som det still - nan - de haf. Ing - en kän - ner sin död; Böl - jan

för - sta jag såg, Och dess svall har be - vitt - nat mitt dop.
 trött och jag sett, Att det ges ock en Gud för en lots.
 ing - en slg vid, Blott att krä - mar'n får sku - tan i hamm.
 gaf mig mitt bröd, Kanske ger hon mig ock - så en graf.

Våren kommer.

Elias Sehlstedt.

Allegretto.

Sång.

Vå - ren ar - be - tar allt hvad han för - mär; Fy - ra par lär - kor jag
 Tra - star - ne skrat - ta åt ek - or - rens språng. Torn - dyf - lar gö - spa vid
 Fi - sken, som vint - rat i dju - pa - ste dyn, Tit - tar ur vå - gor - nas
 Maj och hans skö - na, för - träff - li - ga fru, Flo - ra, ha myc - ket att
 Guds magt är vint - ren nu långt här - i - från, Och långväst i Lappland står

152.

Piano.

såg ut - i går; Och sip - por - na trol - las Ur mos - sa och mull, Och
 myg - gor - nas sång, Och my - ror - na pu - sta I svet - ti - ga fjät. Och
 fön - ster mot skyn, Och gla - da och tryg - ga De pla - ska vid strand Och
 pyss - la med nu; Ty jör - den skall stå - das Sen vint - ren har flytt, Och
 "Vind - sva - les son," Och hafs - örn och är - la Och små - kryp i mull, Allt

sky - ar - ne fål - las Med gull.
 spind - lar - ne ru - sta Med nät.
 hug - ga en myg - ga I - bland.
 blom - mor - na klä - das På nytt.
 mår nu som per - la I gull.

Men
Väl -

cresc.

Vår - so - len lö - ser be - ställ - sam och varm Silf - ver - blankt pan - sar från
 Haf - vet sig mor - nar i vår - so - lens brand, Lig - ger på rygg med sin
 Må - sar - ne kom - ma från var - ma - re bad Ble - ka om nåb - ben och
 ti - den har brådt, allt skall gå i ga - lopp, Och vår - so - len käl - tar på
 kom - men, du skö - na, du här - li - ga vår, Med sol - sken och sång och med

p

fjel - lar - nes barm; Och ly - rör - na knäp - pas I björk och i tall, Och
 spe - gel i hand, Och mol - nen, de seg - la Som långskepp för - bi Och
 sma - la om vad, Och lö - jor - na sät - ta De ef - ter i ett, Och
 blad och på knopp, Dam - bor - ste och vi - ska Tar Ze - phyr i hand, Och
 her - dar och får! Blif hos oss nu sta - dig Och huf - da ditt namn! Kom

bäc - kar - ne släp - pas I vall.
 stol - ta sig speg - la Der - i.
 al - drig jag mät - ta Dem sett.
 böi - jor - na di - ska Vid strand. **Med**
 lät mig få ta dig I famn.

Min förtröstan.

Elias Sehlstedt.

Andante con moto.

Sång.

153.

Piano.

Jag tänk - er stund - om, fast det säl - lan hän - der. Då
 När för min blick sig hop - pets stjer - na tän - der Blott

ti - dens böl - - jor mot min far - kost slå, Då tänk - er jag: det
 en se - kund och slock - nar strax der - på, Då tänk - er jag:

går en dag i sän - der; Går det ej bra, så går det bra ändå; går det ej bra, så

går det bra än - då.

Och när mig lye - kan stundom ryggen vän - der, Och jag dess o - nåd
Ty ut - i allt hvad mig på jorden hän - der Jag vet och tror att

p

ej kan rätt förstå, Då tänk - er jag: det går en dag i sän - der; Går det ej bra,
Gud be - slu - tat så. Då tänk - er jag:

pp

pp

går det ej bra, går det ej bra, så går det bra, så går det bra, så

f *poco rit.*

cresc. *f* *dim.* *poco rit.*

går det bra än - då.

p *a tempo, con espress.* *cresc.* *p*

Skaldekonsten.

Elias Sehlstedt.

154.

Tempo rubato e con molto espressione.

Piano.

mf e ben marcato *p leggiero*

Man fräгат mig, hur'det går till att dik - ta, Och hur' jag gör då jag små vi - sor
 Att va - ra in - spi - re - rad hör till sa - ken. Det kau du bli så of - ta, som du
 Med snabba steg du golfvets til - jör mä - ter Fram och till - ba - ka, i från hörn till
 Bläck far ej fat - tas, di - to spetsigt skurna Gåspennor bundttals för A - pol - los

gör, Och der - för' jag nu går att öp - pet bik - ta Och lä - ra ut me - to - den förr' jag
 vill. Du ser blott till att du är riktigt vaken, Men sluter som till sömns ditt ö - ga
 hörn, Och flaxar vildt, och mat och dryck för - gå - ter, „Till hälften näk - ter gal, till hälften
 son, Helst så da - na, som blifvit klassiskt burna Af hvi - ta gäss från Lund och Fyris -

dör. Om man blott vet, hur' man skall rätt för - fa - ra, Är kon - sten
 till. I - dé - er - na då kom - ma af sig sjelf - va, Du ga - par
 örn? Ci - gar - rens rök - moln bil - da ko - lon - na - der, Der fan - ta -
 ån. Var snabb att få - sta hvar po - e - tisk strå - le, Se till att

visst ej nå-gott trol-le - ri, Och li - tet to - kig skall man verkligt va - ra Att tro, att
blott och säger ing-en - ting. Då börjar dik - tens flod att sjelfmant hvälfva, Och hjernan
sl - en svärmarglad och ljus; Då strömma rim och me - ter som ka - skader, Och tankar
du har ark, som himna till; På Nyqvarns bruk hos fa - bri - kö - ren Ståhle, Der får du

man skall fö - das till ge - ni, och li - tet to - kig skall man verkligt va - ra att tro, att
snur - - rar som en bromsom - kring, då börjar dik - tens flod att sjelfmant hvälfva, och hjernan
kom - ma så - som stora hus, då strömma rim och me - tersom ka - skader, och tankar
hundra alnars långa, om du vill, på Nyqvarns bruk hos fa - bri - kö - ren Ståhle, der får du

man — skall fö - das till ge - ni. Dal §
snur - - rar som en bromsom - kring.
kom - - ma så - som sto - ra hus.
hundra alnars lån - ga, om du vill.

poco ritard. *a tempo p leggiero* Dal §

I „etherns ljushaf“, bör du flitigt bada;
Det sängen ger en friskare gestalt.
I dikten kan ej litet mörker skada,
Men månljust bör det vara framför allt.
Pa „ros och lilja“ hör din sångmö hvilla,
I sol och „ambradoft“, och se'n „med flit“,
Liksom Tegner, kan här och der du kila,
„För sammanhållningen, en bit grant!“

Låt se'n ditt opus ut i världen löpa
Med full förtröstan till publikens smak,
Och annonsera, att det fins att köpa;
Om du får sälja, blir en annan sak.
„Ty detta är hos menniskan det stora“,
Och kanske aldramest hos en poet,
„Att han kan ega allt, och allt förlora“,
Förutom tron på sin odödlighet.

Vinterfärd

från Stockholm till Sandhamn.

Elias Sehlstedt.

Poco andante.

Sång.

Och jag for öf - ver sjö, och jag for öf - ver ls På min

155.

Piano.

p

en - bet lik-som en Vest - göt; ————— Den var ljus - gul och röd, på stt

sf

pln - ni-ga vls Konstru - e - rad så in - ner-ligt söt; ————— Och jag

mf

ha - de en häst, som var from som en munk, Af me - ri - ter jag såg en - dast

en: Då han gick, som han gick i sitt van - li - ga lunk, Gick han

all - tid up - på fy - ra ben .

1-4.

5.

Resan.

Elias Sehlstedt.

156.

Allegro.

Piano.

The first system of musical notation consists of a grand staff with a treble clef and a bass clef. The key signature has two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is 3/4. The music begins with a piano (*p*) dynamic. The right hand features a melodic line with eighth and sixteenth notes, while the left hand provides a steady accompaniment of eighth notes.

The second system continues the piano accompaniment. It includes a *ritardando* (*ritard.*) marking. The piece concludes with a fortissimo (*ff*) dynamic in both hands.

The third system introduces the vocal line. The vocal part begins with the lyrics "Det var". The piano accompaniment continues with a fortissimo (*f*) dynamic.

The fourth system continues the vocal and piano accompaniment. The vocal line includes the lyrics "vin - ter, min bror, Och till Stockholm jag för . Sjön var". The piano accompaniment starts with a piano (*p*) dynamic and includes a *ritardando* (*ritard.*) marking.

i - san-de blå; Jag tog skridskor up - på. Fram gick

p *cresc.*

vä - gen så rak, Och en vind sköt på bak. När jag kom till Djurhamn Tog jag pastorn i famn. Toddy -

vat - - ten satts på, Jag tror visst jag drack två; ja! jag

pp

tror visst jag drack två;

cresc.

Som jag sagt: Jag tror visst jag drack två. Nu jag Och i*

*Vers 2 och 3 saknas. Se www.levandemusikarv.se.

ränn stenens is Stod på lur en po-lis. Och han

p

följ - de mig ner Till mitt gam - la kvarter. Men han

p

teg, och jag teg_ Och så gick han sin väg.

sempre p e morendo

altempo p

Neckrosen.

C.W. Böttiger.

157.

Romans.

Piano.

The piano introduction consists of two staves. The right hand starts with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a 3/4 time signature. It begins with a piano (*p*) dynamic and features a series of eighth and sixteenth notes, some with slurs and accents. The left hand starts with a bass clef and provides a harmonic accompaniment with chords and moving lines.

The first system includes a vocal line and piano accompaniment. The vocal line begins with the lyrics "Och pl - - - ten sprang" and continues with "bäst han der", "räck mig den", and "hafs - - - frun bröt". The piano accompaniment features dynamics such as *cresc.*, *sf dim.*, and *p*. There are also slurs and accents over the piano part.

The second system continues the vocal and piano accompaniment. The vocal line has lyrics: "ne - - - der till sjö - - - a - strand, Mot", "stod, ur den skum - - - man - de våg Grön -", "ro - - - sen, som nä - - - ra dig står, Min -", "ro - - - sen åt gos - - - sen som log, Med". The piano accompaniment continues with similar dynamics and phrasing.

The third system continues the vocal and piano accompaniment. The vocal line has lyrics: "neck - - - ro - - - sen räck - - - te han få - - - fångt sin", "mant - - - la - - - de hafs - - - frun sig re - - - sa han", "arm är för li - - - ten, jag hen - - - ne ej", "ro - - - sen hon ho - - - nom i dju - - - pet". The piano accompaniment concludes the piece with sustained chords.

hand. }
säg. }
när. }
drag. }

Men dju - - pet har eng - - lar som

him - - - len, men dju - - -

ritard.

p

sf

pet, men dju - - - pet har

p

f

p

eng - - lar som him - - - me - len.

f

dim.

ritard p

a tempo

p

1-3. 4.

Och
Ack.
Och

cresc.

Den första lärkan.

C. W. Böttiger.

Allegretto.

Sång.

I Tysk - land mar - ken rén var grön, Då

158.

Piano.

p

flög jag öf - ver Ö - ster - sjön, Fast fylld af is, fast

cresc. *f*

fyllt af is var vå - - - gen.

dim. *p*

Sén

f *dim.* *p*

kom jag öf - ver Sol - na skog, Och sol jag drack och

dril - lar slog, Och var så glad, och var så glad i hä -

cresc. *f* *dim.* *p*

gen.

Men bäst jag sjöng och

dim. *p*

bäst jag njöt, Mig jä - gar'n såg och vips mig sköt, Att

cresc.

det var grymt, att det var grymt, ej ne - - - kas,

f *dim.* *p*

Nu

f *dim.* *p*

lig - ger jag på kungens fat, Och den, som sköt, fick en du - kat, Men

cresc.

den, som sjöng, men den, som sjöng, fick ste - - - kas; men

f *dim.* *p*

den, som sjöng, som sjöng, fick ste kas.

ritard.

Karin Månsdotters vaggvisa för Erik XIV.^{*)}

Z. Topelius.

Andante.

Sång.

Sof, du stor - mi - ga hjer - - ta, sof!
Sof, som förr vid din mo - - ders barm,
Sver - - ges ri - ke är nu min famn;

159.

Piano.

mf e con espressione

Sof i mitt lugn - a skö - - - tel Tyst omkring dig är
Sof på din fall - na kro - - - nal Hög - - het ky - ler, och
Sof i ditt kung - a - ri - - - kel Hat går vil - se, men

sko - gens hof, E - - ken su - sar Guds all - - magts lof.
guld gör arm; Rär - - lek en - sam är rik och varm.
tro ger hamn, Sof väl - sig - nad i Her - rans namn!

cresc. *sf*

Sof, sof, sof i mitt skö - te! Sof, sof,
 Sof, sof, sof på din kro - na! Sof, sof!
 Sof, sof, sof till Guds ri - ke! Sof, sofl

da - gen till mö - te! Gud al - le - na är ljus, ja,
 Gud kan för - so - na. Gud al - le - na är ren, ja,
 sor - ger - na vi - ke! Gud al - le - na är hög, ja,

Gud al - le - na är ljus, men verl - den är
 Gud al - le - na är ren, men vi gå i
 Gud al - le - na är hög, men vi ä - ro

natt.
 synd.
 stoft.

Karin Månsdotters vaggvisa för Erik XIV.

Z. Topelius.

Moderato.

Sång.

Sof, — du stor - mi - ga hjer - - ta, sof! — Sof i mitt
Sof, — som förr vid din mo - - ders barm, — Sof på din
Sver - - ges ri - ke är nu — min famn, — Sof i ditt

160.

Piano.

p sempre piano e legato

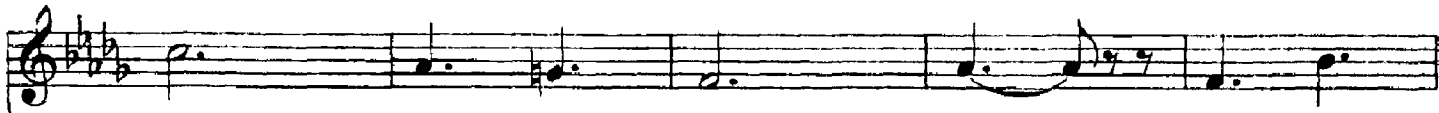
lugn - - a skö - - te! — Tyst — om - kring dig är
fall - - na kro - - na! — Hög - - het ky - - ler, och
kung - - a ri - - ke! — Hat — går vil - - se, men

sko - - gens hof, — E - - ken su - - sar Guds all - - magts
guld — gör arm; — Kär - - lek en - sam är rik — och
tro — ger hamn, — Sof — väl - sig - nad i Her - - rans

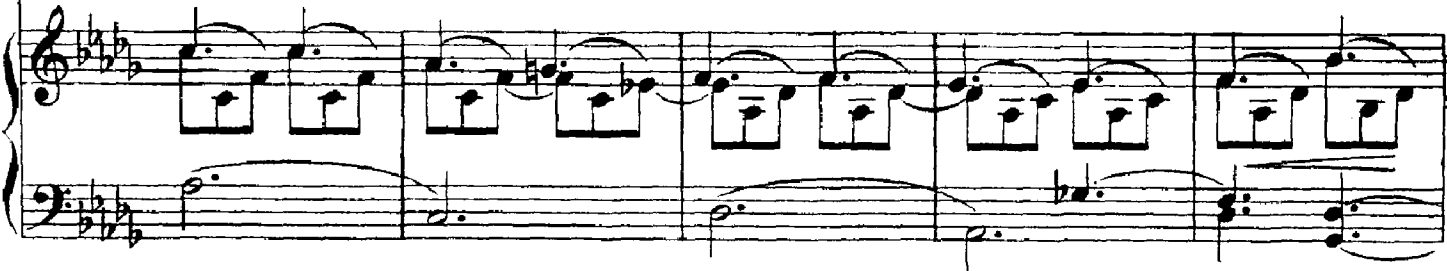
resc.

lof. — Sof i mitt skö - - te, —
varm. — Sof på din kro - - na! —
namn! — Sof till Guds ri - - ke! —

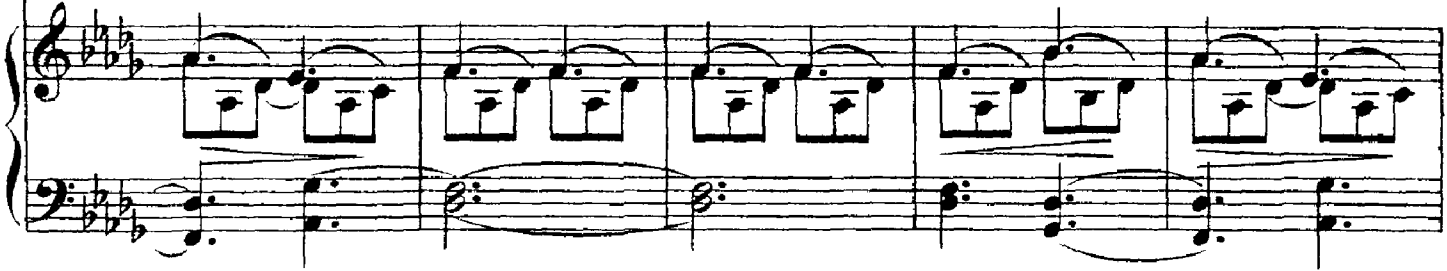
dim.

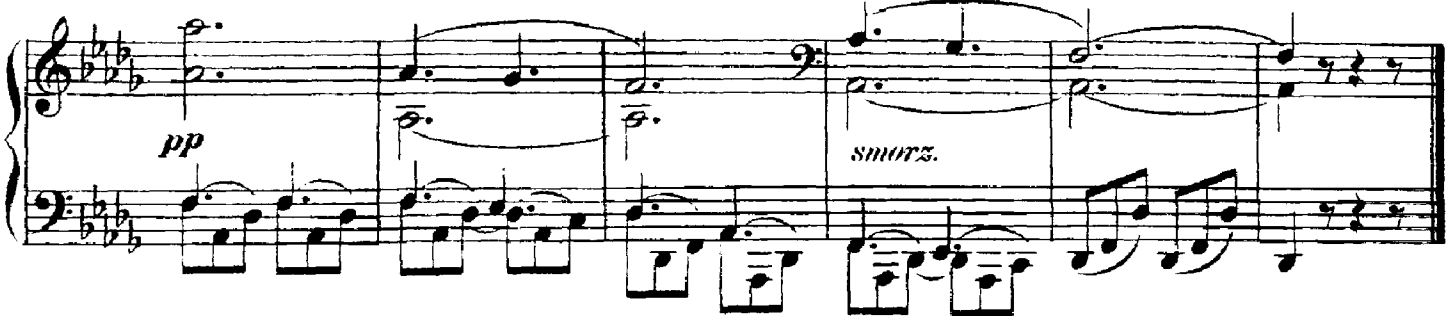
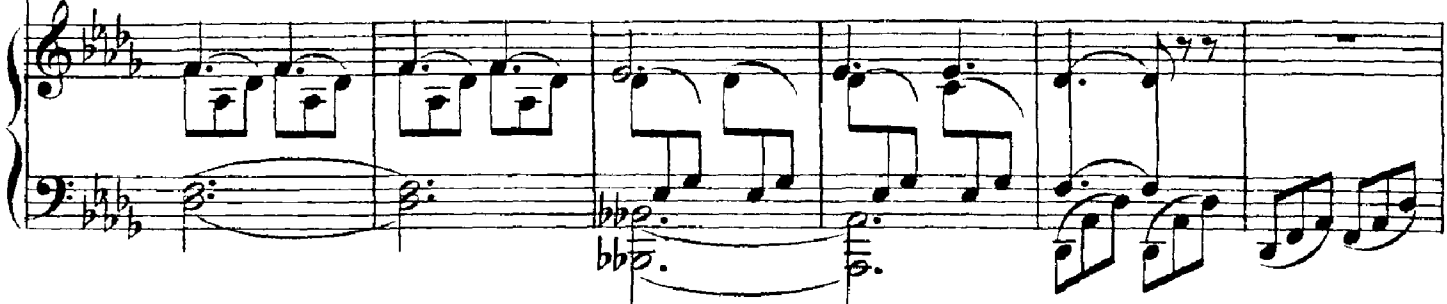
Da - - gen till mö - - te! _____ Gud al - -
Gud kan för - so - - na. _____ Gud al - -
Sor - - ger na vi - - ke! _____ Gud al - -

le - - na är ljus, _____ Gud al - - le - - na är
le - - na är ren, _____ Gud al - - le - - na är
le - - na är hög, _____ Gud al - - le - - na är

ljus, _____ Men verl - - den är natt. _____
ren, _____ Men vi gå i synd. _____
hög, _____ Men vi ä - ro stoft. _____

Sylvias visa.

Z. Topelius.

Poco allegretto.

Sång.

En li - ten få - gel fjer - - ran I him - lens sky är
 När hö - stens sky - ar mul - - na, Och stor - mens ving - e
 Du själ, hvars suck för - - kling - ar I jor - dens lå - ga

161.

Piano.

jag, Kan en - dast pri - sa Her - - ran Och bå - da vå - rens
 gnyr, Och björ - kens loc - kar gul - - na, Och so - lens strim - ma
 dal, Lyft di - na fåg - la - ving - - ar, Som jag, mot him - lens

dag. En strå - le sol är all min fröjd, Men all - tid sjung - er
 flyr; Då fly - ger jag blott hög - re än Till sö - dern och min
 sal! Långt un - der dig blir sor - gen kvar, Men of - van dig är

jag så nöjd Min gla - da mor - gon - vi - - sa För Gud i himmels - höjd.
 sol i - gen, Och hel - sar å - ter lyck - - lig Den ny - a mor - go - nen.
 him - len klar, Och äf - ven du skall sjung - a Och bå - da vårens dar.

Det sägs!

E. Bäckström.

Allegretto vivace.

Sång.

162.

Piano.

Flie - - ka, hvad - - ditt

ö - - - gon-par Stil - - la log - - al - le - - - nast,

Säg - - - mig hvem, - - - i al - - - la da'r,

Har - - - spriddt ut - - - det ge - - - - nast!

Hvad du än ej sagt med ord, — Men — med strå - - lar

ba - - - ra, Hvem har för vår he - la jord —

Ta - - - lat om det? Sva - - - ra!

Nu — det sägs — i ve - - stans flygt

Och — i få - - gel - sång - - en,

Och i prakt - stil står - det tryckt - Up - på blom - ster.

gång - en. Tra - står - ne med sä - ker - het

Re - dan der - om språ - kas, Mor - gon - so - len

jub - lar det - Hvar - - je gång vi

rå - kas.

L'istesso tempo.

For jag förr en sol-skensstund Hän med hvi - ta se - - gel

Dit, der grö - na hol - mars rund Böl - jan gör till spe - - gel,

Då var allt så tyst kring mig För att vag - ga slu - - pen

Nu med ens „Hon äls - kar dig“ Ro - pa höj - den, dju - pen.

Gick jag ut, der skogens led

Sval min väg för - mör - kar, Der blott him - len skå - dar ned,

Blå - ögd ge - nom björ - kar, Stum var ljungen på min stig, Nu från hvar - je

tuf - va, Nu från allt „Hon äls - kar dig“ Hvi - ska röster ljuf - va.

Flic - - ka, hvad — ditt

ü - - gon - par Stil - - la log — al -

le - - - nast, Säg — mig hvem, — i al - - la dår,

Har — spridt ut — det ge - - - nast! Gaf du min - sta

blom - - mor makt — Att — min ro — be -

kri - - - ga, Säg, o, säg hvad

The first system of music features a vocal line in treble clef and a piano accompaniment in grand staff (treble and bass clefs). The key signature has two sharps (F# and C#). The vocal line begins with a dotted quarter note followed by eighth notes. The piano accompaniment consists of a steady eighth-note pattern in the right hand and a bass line in the left hand.

de ha sagt, El - - ler bjud dem ti - - ga,

The second system continues the vocal and piano parts. The vocal line has a melodic phrase with a slur. The piano accompaniment features a dynamic marking of *p* (piano) and includes a *tr* (trill) marking over a note in the right hand.

el - - - ler bjud dem, el - - - ler bjud dem

The third system shows the vocal line repeating the phrase. The piano accompaniment includes a *tr* marking and a dynamic marking of *f* (forte) in the right hand.

ti - - - - ga!

The fourth system concludes the vocal phrase. The piano accompaniment features a *dim.* (diminuendo) marking and continues with a rhythmic pattern.

The fifth system shows the final part of the piano accompaniment, ending with a *smorz.* (smorzando) marking and a final cadence.

Hvar ?

Blad på Disas graf.

C.W. Böttiger.

163.

Andante.

Piano.

The piano introduction consists of two staves. The right hand plays a melody in G minor, 2/4 time, starting with a half note G4, followed by quarter notes A4, B4, and C5. The left hand plays a bass line with eighth notes: G3, F3, E3, D3, C3, B2, A2, G2. Dynamics include *p con espress.*, *cresc.*, and *sf*.

Hvar, o hvar på de rul - lan - de verl - - - dar - nes
 Här på jor - den min an - de fran mor - - - gon till
 Så min frå - gan - de an - de får al - - - drig ett

The piano accompaniment continues with the right hand playing a melody of eighth notes: G4, A4, B4, C5, B4, A4, G4. The left hand plays a bass line with quarter notes: G3, F3, E3, D3, C3, B2, A2, G2. Dynamics include *dim.*, *p*, and *cresc.*

lot Skall jag fin - - na min vän, min flyk - - - ta - de
 qväll Har dig sökt, har dig sökt bå - de fjer - - - ran och
 svar, Hur' han spe - - jan - de le - - - tar kring verl - - - dar - nes

The piano accompaniment continues with the right hand playing a melody of eighth notes: G4, A4, B4, C5, B4, A4, G4. The left hand plays a bass line with quarter notes: G3, F3, E3, D3, C3, B2, A2, G2. Dynamics include *f*, *dim.*, and *p*.

vän? Skall min famn al - drig me - - ra dig ta - - - ga e -
 när, Har dig sökt i din graf, har dig sökt i mitt
 rund, Men ett sør - - jan - de rum i mitt hjer - - - ta du

The piano accompaniment continues with the right hand playing a melody of eighth notes: G4, A4, B4, C5, B4, A4, G4. The left hand plays a bass line with quarter notes: G3, F3, E3, D3, C3, B2, A2, G2. Dynamics include *cresc.*

mot? Får mitt ö - ga ej se, mitt ö - ga ej
 tjäll, Men du var ic - ke der, du var ic - ke
 har, Och der är du hvar stund, der är du hvar

se, mitt ö - ga ej se dig i gen?
 der, du var, ack, du var ic - ke der.
 stund, der är du hvar tim - me och

Vers 1 och 2.

§ 3.
 stund.

Der är du, der är du, der är

du hvar tim - me och stund.

perdendosi

Spinnvisa.

Z. Topelius.

Sång. *Andante con moto.*

Jag spin - - ner min tråd på den väx - - an - de
 spin - - ner min gläd - - je af äng - - ar - nes
 spin - - ner min kär - - lek i skif - - tan - de

164. Piano. *p legato*

rul - - len, Den väx - - an - de rul - -
 tå - - gor, Af äng - - ar - nes tå - -
 trä - - den, I skif - - tan - de trä - -

cresc. *dim.*

len, — Och hvit som en snö är den mol - - ni - ga
 gor, — Af sko - - gar - nes dof - - ter, af sjö - - ar - nes
 den; — Jag kny - - ter mitt hopp vid den e - - vi - ga

p

ul - - len, Den mol - - ni - ga ul - -
 vå - - gor, Af sjö - - ar - nes vå - -
 nå - - den, Den e - - vi - ga nå - -

cresc. *dim.*

len. — Jag spin - ner min ny - a, Min skö - na - ste ry - a; All -
 gor, — Af sol i - vår hyd - da, Af hel - sa till kryd - da, Af
 den. — För - u - tan dess fä - ste, Så bri - ster den bä - ste, Och

hel - - - go - na - ti - - den är bröl - -
 eng - - - lar - nes vakt, som vår trö - -
 få - - - ge - len sö - - ker för - - gäf - -

lop i hy - a. Jag fä - - ge - len
 skel be - skyd - da. Jag
 ves sitt nä - ste, och

sö - ker för - gäf - ves sitt nä -

ste. dim. smorz.

Ensamhet.

Z. Topelius.

Moderato.

Sång.

O, vor' jag det min - sta bland ling - o - nen små, Som väx - - - a i
 O, vor' jag en vass vid den ring - a - ste ö, För - gång - - - lig och
 Och vo - re den här - da - ste klip - pa min vän, Med jern _____ i sin

165.

Piano.

p *cresc.*

skog, _____ Så ha - de jag qvist till att sit - - ta up - på, Då
 vek, _____ Så ha - de jag rot för mitt svig - tan - de rö I
 barm, _____ Så skul - le jag byg - ga mitt bo - up - på den Och

f *dim.* *p*

ha - - - de jag nog. _____ Jag ha - de en tuf - va, som
 stor - - - mar - nes lek. _____ Jag vi - ste min barm, om än
 kys - - - sa den varm. _____ Jag ha - de dock en, som jag

cresc. *f* *dim.* *p* *cresc.*

vo - re mitt fä - ste, Nu är jag en är - la, som sö - ker sitt nä - ste, Al -
 ö - de är stran - den, Nu är jag en våg, som för - rin - ner i san - den, Al -
 kal - lar min e - gen; Nu är jag ett gräs - strå, som tram - pas på vä - gen, Al -

len', — al - len', — al - len', — Al -
 len', — al - len', — al - len', — Al -
 len', — al - len', — al - len', — Al -

len' — un - der him - - me - - lens blå. —
 len' — i den bru - - san - - de sjö. —
 len' — och för - gö - - ten — och arm. —

Barnatro.

Z. Topelius.

Andante con moto.

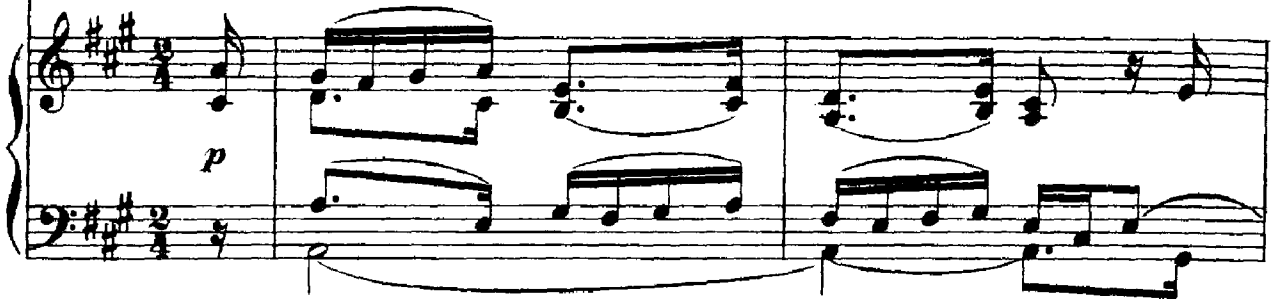
Sång.

Du fat - ti - ge sparf up - på ta - - - ket, När
 Men du i den här - ja - de par - - - ken, Du
 Och du, o min ljung, du den si - - - sta, Som
 Hur' vet du det, he - dar - nes dot - - - ter, När

166.

Piano.

allt är så ö - de och na - - ket, Hvad skall du för -
 viss - na - de löf up - på mar - - ken, Hur' hårdt att så
 lef - na - dens rod - nad skall mi - - sta, Säg, sör - - - jer du
 dö - den går ut up - på slät - - ter, Och som - - - marens

cresc. *f* *p dolce*

sör - - ja dig med?
 värn - - lös dig se!
 ic - - ke att dö?
 blom - - mor, de slås?

„ Min Fa - der skall stö - da mig
 „ Guds verl - dar af un - der så
 „ Hvi skul - le mig dö - den för -
 „ För - gäf - ves han graf - var - ne

p

ving - en, För - u - tan Hans vil - ja skall ing - en, för-
 ful - la, Rot - lö - sa i rym - der - na rul - la, rot-
 skräc - ka? Min Fa - der, Han skall mig upp - väc - ka, min
 gräf - ver; Vär Fa - der i him - me - len lef - ver, vår

u - tan Hans vil - ja skall ing - en Af oss fal - la
 lö - sa i rym - der - na rul - la; Jag har sam - ma
 Fa - der, Han skall mig upp - väc - ka En gång ur den
 Fa - der i him - me - len lef - ver, Sä kum - na vi

hung - ran - de ned.
 fä - ste som de.
 dju - pa - ste snö.
 ic - ke för - gås.

Vårdagsgryning.

E. Bäckström.

Allegro.

Sång.

Luft, frisk luft! I natt gick vå - - ren Kring och bad för
 Är det jor - den, den - na ljuf - - va Gräns - löst ri - - ka
 Mor - - gon vin - den yr sig ka - - star, Dag - gen glitt - rar
 Sko - - gen sjelf, den mör - - ka, tung - a, Rod - nar upp, fast

167.

Piano.

mf *p*

oss i snön! Tu - sen sip - por re'n i spä - ren Hö - ja sig på
 grö - na hädd, Fa - ger som en en - da tuf - va Kring en en - da
 på hvar gren, Myg - gan sur - rar, my - ran ha - star, Fjä - riln fladd - rar
 köld han låts. Fåg - lar - ne å - ny - o sjung - a Kär - lek, ve - mod

eng - elns bön. Som en mo - der him - len skå - dar Strå - lan - de på
 käl - las brädd? Hvil - ka to - ner, hvil - ka blic - kar! Allt är ny - väckt,
 ar - tigt re'n. Öf - ver höj - der, öf - ver da - lar Skim - rar än ej
 njut - ning, trots. Fjer - ran från mig fjär - den bru - sar, Vi - ken vag - gar

jor - den ner,
 gladt, för - tjust,
 a - nad dag,
 mild i lä,
 Och för - kla - rad vår - skyn bå - dar
 Vink - ar ömt och vän - ligt nic - kar,
 Och i vå - gen fri - het ta - lar,
 Väl - lukt ge - nom rym - den su - sar,

The first system of the musical score features a vocal line on a single staff and a piano accompaniment on two staves. The piano part begins with a *pp* (pianissimo) dynamic marking. The music is in a major key with a 3/4 time signature.

Oss att da - gens un - der sker,
 Su - sar svalt och böl - jar ljust,
 Luf - ten fylls af ju - bel - slag,
 Sol går upp! På knä, på knä!
 oss — att da - gens un - der
 su - sar svalt — och böl - jar
 luf - ten fylls — af ju - bel -
 Sol — går upp! — På knä, på

The second system continues the musical score. The piano accompaniment includes dynamic markings of *cresc.* (crescendo) and *f* (forte). The vocal line has a melodic line with some rests.

sker. —
 ljust. —
 slag. —
 knä! —

The third system shows the vocal line with lyrics and the piano accompaniment. The piano part features dynamic markings of *sf* (sforzando) and *p* (piano). The piano accompaniment consists of a rhythmic pattern in the bass and chords in the treble.

cresc. *f* *dim.* *p*

The fourth system shows the piano accompaniment for the final part of the piece. It includes dynamic markings of *cresc.*, *f*, *dim.*, and *p*. The piano part features a rhythmic pattern in the bass and chords in the treble.

Du, som va - kar i det hö - ga, Un - der -

ba - ra, mil - da blå, Ser ock mig med

fa - ders - ö - ga, Ger åt mig min vår ock -

så, Tack att du min smär - ta lär - de

A - - na när Du nal - kas mig, — Och att

The first system of music features a vocal line on a single staff and a piano accompaniment on a grand staff (treble and bass clefs). The key signature has one sharp (F#). The vocal line begins with a half note 'A', followed by a quarter note 'na', a quarter rest, a quarter note 'när', a quarter note 'Du', a quarter note 'nal', a quarter note 'kas', a quarter note 'mig', a quarter rest, a quarter note 'Och', and a quarter note 'att'. The piano accompaniment consists of a flowing eighth-note pattern in the right hand and a more rhythmic eighth-note pattern in the left hand. A dynamic marking of *p* (piano) is placed above the piano part in the fourth measure.

Du min fröjd be - - skär - de Sång — att jub - - la

The second system continues the vocal line and piano accompaniment. The vocal line has a half note 'Du', a quarter note 'min', a quarter note 'fröjd', a quarter rest, a quarter note 'be', a quarter note 'skär', a quarter note 'de', a quarter note 'Sång', a quarter rest, a quarter note 'att', a quarter note 'jub', and a quarter note 'la'. The piano accompaniment continues with similar rhythmic patterns. A dynamic marking of *crusc.* (crescendo) is placed above the piano part in the second measure, and a dynamic marking of *f* (forte) is placed above the piano part in the fourth measure.

öf - ver Dig. —

The third system shows the vocal line and piano accompaniment. The vocal line has a half note 'öf', a quarter note 'ver', a quarter note 'Dig', and a quarter rest. The piano accompaniment continues. A dynamic marking of *p* (piano) is placed above the piano part in the third measure.

The fourth system shows the piano accompaniment for the final part of the piece. The vocal line is silent. The piano accompaniment continues with the same rhythmic patterns. A dynamic marking of *dim.* (diminuendo) is placed above the piano part in the fourth measure.

Källsökaren.

Thekla Knös.

Più Allegro.

Sång.

Jag går så tyst på den tor-ra mark, Der grä-sen och blomstren
 slag-rö-tan bär jag ut - i min hand, Den vi - sa-de mig ej
 dol - da tee - ken så väl jag vet Att spä - ra den skat-ten
 sö - ker och sö - ker, mitt hjer-ta slår, - Då, som en strå-le i

168.

Piano.

tör - - sta, Men hop - pets röst i min själ är stark, Tro
 säl - - lan, Hvar, dold af bu - skar, af grus och sand, I
 kla - - ra, För tro - get sin - ne sin här - lig - het Na - -
 nat - - ten, Ur jor - dens skö - te i da - gen går En

lyf - ter ju ber - gen stör - - sta.
 dju - pet sig göm - mer käl - - lan.
 tu - ren vill up - pen - - ba - - ra. } Sök, och du fin - ner,
 väg af lef - van - de vat - - ten. }

Sök, och du fin - ner, sök, sök,

cresc.

Sök, och du fin - ner, sök, ja, sök, och du fin - - -

f

dim.

ner. —

Vers 1-5. Vers 6.

Och
Af
Jag

p

På knä till jorden jag sjunker, hör
Hur' vågor sorla och sjunga,
Min kyss jungfruliga böljan rör,
Och vissnade blommor bli unga.
Sök, och du finner.

Jag dricker; lycklig, förfriskad mun
Vill gladelig undret prisa.
På högblå botten i källans grund
Sig himmelens stjernor visa.
Sök, och du finner.

Flyktingen.

C. W. Böttiger.

Vivace, ma non troppo presto.

Sång.

Gläd - - je! bi - - da nu, Sak - - ta
 Bätt - - ra dig i - gen, El - - jest
 Tyst, jag hör ditt svar: Lem - - na

169.

Piano.

The first system of the musical score features a vocal line on a single staff and a piano accompaniment on a grand staff (treble and bass clefs). The tempo is marked 'Vivace, ma non troppo presto'. The piano part includes dynamic markings such as *f* (forte) and *p leggiero* (piano, light), along with articulation like slurs and accents. The piano part consists of sixteenth-note patterns in the right hand and a more rhythmic accompaniment in the left hand.

The second system continues the musical score. The vocal line includes the lyrics: 'då din fart! Hvar - för' rym - mer du All - tid bort så klip - per jag Ving - en på min vän Bort en vac - ker mig i fred. Hit och dit jag far, Så - dan är min'. The piano accompaniment continues with similar rhythmic patterns and dynamic markings, including *p* and *f*.

The third system concludes the musical score. The vocal line includes the lyrics: 'snart? Lyf - ter ving - en bort - om sko - gen; Kan du al - drig dag. Då du må - ste blif - va tro - gen, Kan ej fly - ga sed. Ving - lös gläd - je vo - re ing - en, Låt mig du be -'. The piano accompaniment features a *cresc.* (crescendo) marking and continues with the established rhythmic and harmonic language.

blif - va tro - gen, Ack! en vec - ka blott, ack! en
 bort-om sko - gen, Sit - - ter ving - lös qvar, sit - - ter
 hål - la ving - en, U - - tan den jag dör, u - - tan

vec - - ka blott, en vec - - ka blott.
 ving - - lös qvar, sit - ter ving - - lös qvar.
 den jag dör, u - tan den jag dör.

p e leggiero *f* *p*

f *p* *p*

Sken och Ijus.

C. W. Böttiger.

Andante.

Sång.

Låt dig ej af y - tan fång - a, Tro ej ting - ens
Men den en - da, men den bä - sta Vår - da som en

170.

Piano.

mf *dim.*

sken! Vä - der - so - lar ä - ro mång - a,
skatt! Vid den stjer - nan ö - gat fä - sta

So - len blott är en. Gå till bot - ten ut - af ting - en,
Ut - i storm och natt. Sök i allt blott sjelf - va kär - nan,

p *pp* *cresc.*

Pröf - va vän - ners halt! Mång - - a vän - ner,
 Skal är allt som bräcks. Fin - - ner du den

The first system of the musical score features a vocal line on a treble clef staff and a piano accompaniment on a grand staff (treble and bass clefs). The key signature has three flats (B-flat, E-flat, A-flat), and the time signature is 3/4. The lyrics are: "Pröf - va vän - ners halt! Mång - - a vän - ner, Skal är allt som bräcks. Fin - - ner du den". The piano accompaniment includes dynamic markings: *crusc.* and *f*.

det är ing - en, En kan va - ra allt.
 rät - - ta stjer - nan, Följ den, tills hon släcks!

The second system continues the musical score. The vocal line and piano accompaniment are shown. The lyrics are: "det är ing - en, En kan va - ra allt. rät - - ta stjer - nan, Följ den, tills hon släcks!". The piano accompaniment includes dynamic markings: *dim.*, *p*, and *dol.*.

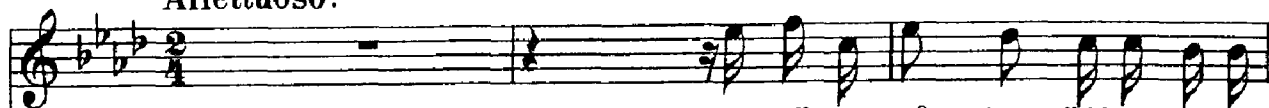
The third system shows the piano accompaniment for the final part of the piece. It features a grand staff with treble and bass clefs. The key signature remains three flats. The piano accompaniment includes the dynamic marking *smorz.*

På afstånd.

E. Bäckström.

Affettuoso.

Sång.

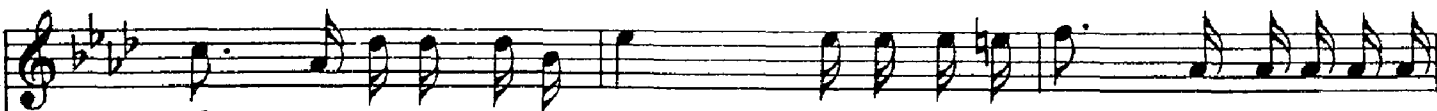
Hur'skön du står der, stödd mot lil - je -
Allt stoft är glömdt, du lef - ver blott i

171.

Piano.

han - den, I stil - la svår - mod lu - tan - de din kind; Ditt ö - gas
an - den, Ej stör dig smek - ning - en af ve - stans vind, Ej svalans

trä - nad ser blott him - la - ran - - den, För hvar - je jor - disk skådning heligt
flygt kring sjö - ar - ne och lan - - den, Du ve - ka sen - si - ti - va, skygga

blind! Du tycks ej a - na, du, ett vitt - ne här, Som ser hur'
hind! Dock mär - ker jag af hvad jag skå - dat här, Hur'väl du

p *pp* *cresc.*

öf - ver - jör - diskt skön du är.
vet att du ej en - sam är.

ritard. *p* *a tempo* *p*

f *dim.*

Furien och engeln.

C. W. Böttiger.

Adagio.

Sång.

På be - sök kom till mitt sju - ka hjer - ta Plågans fu - rie;
 Väl be - kant jag är nu med dem bå - da, Plågan kan jag tryggt, ja

172.

Piano.

Först jag kände smär - ta, Kän - de se'n mig af en eng - el kysst. Mild sin hand han
 tryggt i ö - gat skå - da, Ty jag ser ju engels blick bred - vid. Och när stormen

f *dim.* *p* *f* *p*

cresc. *dim.* *con espress.*

på mitt hjer - ta la - de, Och det vil - - da, som så stormat ha - de,
 gnyr, när verl - den lar - mar Slår den eng - - eln kring mig si - na ar - mar,

cresc. *sf* *dim.*

Blef nu ä - ter lugnt och godt och tyst.
 Och jag hör, jag kän - ner en - dast frid.

p e dolce

Sågqvarnen.

C. W. Böttiger

Andante.

Sång.

I da - lens djup jag of - ta står, Der vatt - net for - sar, hju - let går, Och
Nyss jag en stae - kars fu - ra såg, Som fång - en un - der jer - net låg, Och
En suck bröt fram ur hennes bröst, På en gång fick hon som en röst, Och
„Mitt sår ej blö - der, men det bräns. För din skuld all dess sve - da käns: En
Och vat - ten - hju - let gick och gick, Jag stod der än med tankfull blick; Då

173.

Piano.

sempre staccato *cresc.* *dim.* *cresc.*

Vers 1 - 4.

blank - a så - gen klyf - ver varm De ve - ka trä - dens barm.
bre - da få - ror skar dess knif Sig ge - nom fu - rans lif.
sa - de: „Van - dra - re! du må Här stan - na och se på!“
bädd åt dig på stil - la ort Skall va - ra fär - dig fort!“
föl - lo fy - ra brä - der ner, Och hju - let gick ej

f *dim.* *p*

Vers 5.

mer.

p *f* *

* F ändrat från F1.

Vissna blommor.

E. Bäckström.

Larghetto.

Sång.

De blom - mor, jag vå - gat ge,
Mitt hjer - - ta jag gaf ock - så
Men blom - mor - nas lif ju far

Hon sän - - der till -
En vår - - dag, och
När fro - - sten dem

174.

Piano.

ba - ka, Och vill — dem ej me - ra se, ej me - - ra
tänk - te Så snart — det ej å - ter - få, ej å - - ter -
smär - tat — De som - - na från höstens da'r, från hö - - stens

se. De glän - - ste dock af lif och
få. Jag gaf ju det så varmt, så
da'r. När sip - - pan väl har blom - - mat

cresc. *f* *p* *p*

p *sf* *cresc.*

var. fritt; ut, När nu, när nu jag dem åter-får Så
Nu är, nu är det å - ny - - o mitt. Dock
Då är, då är ock - så vå - - ren slut. När

ängs-li-ga lu - ta de, så ängs-li-ga lu - ta de, så ängs-li-ga lu - ta
var det så tomt ej då, dock var det så tomt ej då, dock var det så tomt ej
kär - le - ken viss - nat har, när kär - le - ken viss - nat har, när kär - le - ken viss - nat

de, Och kal - kar - ne ska - - - ka.
då, När glad jag det skänk - - - te.
har, Då viss - nar ock hjer - - - tat.

dim.

p con espress. *cresc.* *p*

Sagorna.

E. Bäckström.

Andante con moto.

Sång.

Hon lek - te med mig förr så gladt, Så mång-en kyss hon gaf mig, Och
 Det är nu myc-ke läng-e-se'n Vi haft det så för-tro - ligt. Hon

175.

Piano.

spe - la - de mig tu - sen spratt, Men höll så hjertligt af mig.
 le - ker kan-ske med mig än, Men det är ej så ro - ligt.

Och led - des vi vid ras och skämt, Och
 Jag tye - ker då att allt är slut, Att

blef oss ti - den lång, Då skul - le jag be - rät - ta jemt, Och sa - gan bör - ja -
fröjd har blif - vit tvång, Och lif - vets sol har slock - nat ut, Blott sa - gan bör - jar

The first system of the musical score features a vocal line in treble clef and a piano accompaniment in grand staff (treble and bass clefs). The key signature is one sharp (F#). The vocal line contains the lyrics: "blef oss ti - den lång, Då skul - le jag be - rät - ta jemt, Och sa - gan bör - ja - fröjd har blif - vit tvång, Och lif - vets sol har slock - nat ut, Blott sa - gan bör - jar". The piano accompaniment includes dynamic markings: *p* (piano) and *cresc.* (crescendo), leading to a *f* (forte) dynamic.

de be - stämmt:
som för - ut: „Det var en gång,“ „det
„Det var en gång,“ „det

The second system continues the musical score. The vocal line lyrics are: "de be - stämmt: som för - ut: „Det var en gång,“ „det „Det var en gång,“ „det". The piano accompaniment includes dynamic markings: *p* (piano) and *mf* (mezzo-forte).

var en gång,“ „det var en gång,“
var en gång,“ „det var en gång,“

The third system continues the musical score. The vocal line lyrics are: "var en gång,“ „det var en gång,“ var en gång,“ „det var en gång,“". The piano accompaniment includes dynamic markings: *p* (piano).

The fourth system shows the piano accompaniment for the final part of the piece. It includes dynamic markings: *f* (forte) and *rit.* (ritardando).

Regnbågen.

Z. Topelius.

Allegro moderato.

Sång.

En bå - ge står hög öf - ver å - ker och by, Sju
"Och är han ej bryg - gan vid him - me - lens strand, Der
Du vi - se, som räk - nar på fing - rar - ne fem, Hvad

176.

Piano.

p

fär - - - ger han bär i sitt än - - -
å - - - skor - - na kö - - - ra sitt dun - - -
vet du om him - - - mel - ska fröj - - -

ne. Der fly - ga små fåg - lar i him - me - lens sky, Och
der? Och drop - pa ej tå - rar af guld från hans rand Till
den? Hvar byg - ga väl sång - er - nas fåg - lar sitt hem, Om

dim. *p*

all - - - tid så fly - - - ga de tven - - -
 tör - - - stan - - de jor - - - den der - un - - -
 ej i den so - - - li - - ga hög - - -

ne. Hvert går e - der väg I sky - ar - ne, säg? "Vi
 der?" Ack nej, e - dert hägn Är ro - sen - de regn, En
 den? Nog få de en qvist För lef - na - dens brist, Men

byg - ga vårt bo På him - me - lens bro" Ack,
 vil - lan - de färg I sky - ar - nes berg. Ack,
 e - vi - ga hus De mu - ra af ljus. Ack,

kä - ra små fåg - lar, han svi - ker er tro, ack, kä - ra små fåg - lar, han
 kä - ra små fåg - lar, han bär e - der ej, ack, kä - ra små fåg - lar, han
 kä - ra små fåg - lar, hur' säll är er tro, ack, kä - ra små fåg - lar, hur'

p e staccato

svi - ker er tro, han svi - ker er tro!
 bär e - der ej, han bär e - der ej!
 säll är er tro, hur' säll är er tro!

poco ritard.

Jo, jo! Jo, jo!
 Ah nej! Ah nej!
 Jo, jo! Jo, jo! } Så

p poco rit. p

un - der - ligt är det i vå - ren, i vå - ren, så

a tempo p cresc.

un - - - der - - - ligt, un - - - der - ligt är det i

mf *dim.*

Detailed description: This system contains the first two lines of music. The top line is a vocal melody in G major, starting with a half note G4, followed by quarter notes A4, B4, C5, B4, A4, G4. The piano accompaniment consists of a right hand with eighth-note patterns and a left hand with a simple bass line. Dynamics include *mf* and *dim.*

vå - - - - ren.

p *dolce*

Detailed description: This system contains the third and fourth lines of music. The vocal line continues with a half note D5, followed by quarter notes C5, B4, A4, G4. The piano accompaniment features a more active right hand with eighth-note patterns. Dynamics include *p* and *dolce*.

Vers 1 och 2.

Detailed description: This system shows the piano accompaniment for the first and second verses. It features a consistent eighth-note pattern in the right hand and a steady bass line in the left hand.

Vers 3.

ritando *f* *p* *fz* *p*

Detailed description: This system shows the piano accompaniment for the third verse. It includes dynamic markings *ritando*, *f*, *p*, *fz*, and *p* across the system.

dim. *smorz.*

Detailed description: This system shows the final part of the piano accompaniment. It includes dynamic markings *dim.* and *smorz.* (ritardando).

Midsommarnatt.

Z. Topelius.

Andante poco allegretto.

Sång.

Vi möt - tes på den hög - sta topp, Som
 Så långt man såg var skog och berg Och
 Hon var så vac - ker, fin och mjuk, I

177.

Piano.

p *pp*

Lin - nun - kan - gas re - ser opp; Långt un - der i den grö - na
 fält och sjö i ro - sens färg. En kok - ko fladdra - de mot
 ran - dig kjol och sil - kes - duk; Jag vet ej hvil - ket troll i

pp *f*

dal Låg af - ton - dim - man lätt och sval. Det
 skyn, Och der så lek - te he - la byn. En
 skog Be - stän - digt mig till hen - ne drog. Jag

pp

var en natt Med lek och spratt, En natt af ljus Och
spe - le - man Grep sträng-en an, En y - ster ring Flög
har be - hag Till gläd - je, jag; Min hag är mer För

p *cresc.*

mor-gon-sus, När so - - len dök i sjön så klar Och
el - den kring, Men fjer - - ran stod i nat - - - tens sken En
den, som ler, Men ing - - en rört mitt hjer - - - ta så, Som

f *dim.*

glömt — sin rö - da huf - - va kvar.
flic - - ka sorg-sen och al - len'.
des - - sa sorgsna ö - - gon blå.

p e rallentando *p*

mf *dim.* *p*

På nattlig is.

Z. Topelius.

Allegro ma non troppo.

Sång.

Jag gick öf- ver i - sen från Kau - ko - la by En
 trod - - de så visst att hon ha - de mig kär, O,
 det jag nu gick der ljud bjell - ror-nas klang På

178.

Piano.

töck - - - nig natt. Än ljud i mitt ö - ra fi -
 då - - - re jag! Hon log e - mot al - la de -
 in - - - sjöns tak, Och Ka - - tris - fru - stan - de

o - ler-nas gny Båd' hemskt och glatt. Om
 an - dra - der Som sol - - skens - dag; Mot
 få - le - sprang Mot öp - - - pen vak. Så

vå - ren var det, Vin - den röt, Ulf - - -
 mig så var hon Stjern - lös natt, Jord - - -
 tät var dim - man, På - ska - tid, Ström - - -

- - - ven tjöt. Half - va mitt hjer - ta var stor - mig sjö,
 - - - gömd skatt. Fry - san - de vin - ter är me - ra blid,
 - - - men strid. Hviss - lan - de grep jag i hä - stens man,

half - va mitt hjer - ta var en stor - mig sjö, An - dra hälf - ten en
 fry - san - de vin - ter är långt me - ra blid, Tö - ar dock i sin
 hviss - lan - de grep jag tag i hästens man, Sväng - de slä - den på

poco ritard. *a tempo*

vin - ter - snö. Jag
 rät - ta tid. Vid
 rik - tig ban'. Sen

stod jag på me - den, jag mins ic - ke hur'; Min harm, nu var den glömd. Den

gam - la Mor An - ni - ka tog sig en lur, I fäl - - len satt hon

gömd. I natt och töc - ken Hä - - sten sprang,

Bjell - - - - - ran klang; Fry - san - de vin - ter var

nu så blid, fry - san - de vin - - ter var nu å - ter blid,

Tö - a - de nog i sin rät - ta tid.

a tempo

På sveden.

Z. Topellus.

93

Non troppo allegro, ma energico.

Sång.

Mitt stål är hvasst, min arm är
Du hvi - - ta rönn, du ung - a
Och kling - - a högt, mitt blank - a

179.

Piano.

f *sf* *f*

stark, Jag hug - ger sved, jag röd - jer mark, jag
björk, Du stol - ta gran med kro - na mörk, med
stål, Och fall, min skog, och brinn, mitt bål, och

sempre f e staccato

röd - - - jer mark; Här
kro - - - na mörk, Hvi
brinn, mitt bål, När

crese.

ff

dim.

p

skall min fa - le be - ta, Här skall min ny - a stu - ga stå Med
 drop - pa dag - gens tå - rar Som per - lor från ditt grö - na hår, När
 vå - rens vin - dar su - sa! Hvad här - lig lott att stu - pa ung I

p *cresc.*

tak af torf och mos - sa på,
 stå - let till ditt hjer - ta går?
 mor - gon - dagg på blom - mig ljung,

dim. *p* *f* *p*

Här skall mitt korn ur
 O, stu - pa gladt på
 När kor - net ur din

a - skan gro, ur a - - - skan gro, Och här, ja,
sve - dens mull, på sve - - - dens mull, För Ka - tris
as - ska gror, din a - - - ska gror, Och kär - lek

cresc. *f e staccato*

här, och här, ja, här skall Ka - - - tri
och min kär - leks skull, min kär - - - leks
på din fäg - ring bor, din fäg - - - ring

p

bo.
skull!
bor!

f *p*

cresc. *dim.*

Klostergården.

E. Bäckström.

Andante.

Sång.

Mel - lan sko - gens dunk - la gre - nar
 Stil - lad här är o - ron, fej - den,

180.

sempre p

Piano.

Må - nens ljus i sky - ar blänk - er, Bøl - jan si - na
 Tank - ens storm och käns - lans dy - ning, Här till e - vig -

per - lor stänk - er Sor - lan - de kring klost - rets mur.
 he - tens gry - ning Ti - dens dot - ter slum - ra får.

Kyr - ko - går - dens min - nes - ste - nar Re - dan hö - stens
 Bor då i den ty - sta nej - den Lugn - et, räd - dadt

pü f *f* *f*

löp be - tär - ka, Ing - a fä - gel - sang - er vac - ka
 ut - - ur stri - den? Fä - fäng frá - ga, fins väl fri - den

dim. *p* *cresc.*

Mer en slum - ran - de na - tur.
 Der ett men - sko - hjer - ta slår?

f *dim.* *p* *p*

pp

Aprilnarri.

Z. Topelius.

Allegretto.

Sång.

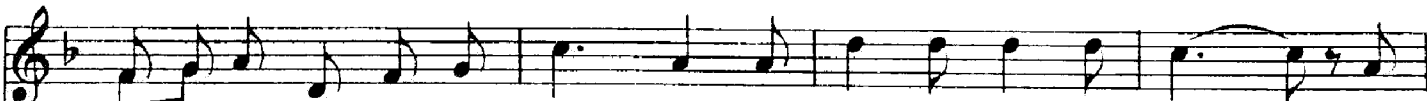
Kom, gla - da gos - se, hör, — hör
är den kla - ra sjö, — som
vän, han är en ros — af
gla - da gos - se, lägg — en

181.

Piano.

hvad jag dig svär för min tros skull: Jag hål - ler dig så kär, — så
speg - lar dig ut - i vå - gen, Och allt till nä - sta fläkt — så
snö så grann up - på ru - tan, Bäst som vi bå - da kys - - sa
sna - ra ut e - mot vin - den, Och fång - a må - nens sken — vid

in - ner - ligt kär, ja, för ros skull. Jag hål - ler dig så rar, — Som
är — du mig ut - i hå - gen; Och tror du in - te se'n — Jag
ömt — hvar - ann, är jag u - tan. Ty den, som jag vill väl, — Den
vä - gens slut bak - om grin - den; Och när du fång - at då — En

om du al - drig var. När jag blir sex - ti år, när jag blir sex - ti
 ä - skar dig al - len; Så rår jag in - te för, så rår jag in - te
 kys - ser jag i - hjel, Och vill han in - te det, och vill han in - te
 strå - le el - ler två, Så knyt dem kring min hals, så knyt dem kring min

år, så sk'a vi bli ett par, ——— så sk'a vi bli ett
 för att sjön ej är af sten, ——— att sjön ej är af
 det, så tror jag det är skäl, ——— så tror jag det är
 hals, och då skall du mig få, ——— och då skall du mig

par, ——— ja, för ros skull, för tros skull.
 sten, ——— ut - i hä - - gen, i vå - - gen.
 skäl ——— jag är u - - tan, på ru - - tan.
 få ——— bak-om grin - - den, i vin - - den.

Vers 1 - 3. Vers 4.

Jag
 Min
 Kom,

Fosterländsk sång.

A. F. Lindblad.

182.

Moderato.

Piano.

Det rin - ner strömmar mång - a, det fal - ler sjö ur
 Det blic - kar ut - med bry - net af dunk - el blå - an

sjö, Och bil - dar stränder fag - ra - ste och speg - lar ö vid ö. Det
 skog En å - ker - teg, hvars sol - sken nyss ett flyg - tigt moln för - tog. Och

står så grå - a fjel - lar med hö - ga fu - ror på; De sä - ga ic - ke
 ner vid kvar - nen mull - rar en bäck sin stil - la sång; Med stäf - van på sitt

mång - a ord, dock lyssnar du än - då. Säg, kän - ner du de fjel - lar väl, de
 huf - vud ser du flie - kan gå på spång. Säg, kän - ner du de sko - gar väl, de

strän - der och de ö - ar väl? De al - la bil - da taf - lan af den kä - ra
 äng - ar och de te - gar väl? De al - la bil - da taf - lan af den kä - ra

bygd, Som skug - ga - de din vag - ga, fo - stra - de den dygd, Den
 bygd, Som skug - ga - de din vag - ga, fo - stra - de den dygd, Den

p *cresc.*

dygd, som fram-för al-la blef Sven-ska män-ners dom: Att
dygd, som fram-för al-la blef Sven-ska flic-kors lott: Att

p *p* **Chor**

bä-ra hjer-tat högt och stolt af ä-del fat-tig-dom. Säg, kän-ner du, säg,
lä-ra mun-nen ti-ga still, och ö-gat ta-la blott. Säg, kän-ner du, säg,

ad lib. *Solo.* *Chor ad lib.* *cresc.*

kän-ner du de fjel-lar väl? de fjel-lar väl? De al-la bil-da
kän-ner du de sko-gar väl? de sko-gar väl? De al-la bil-da

f *dim.* *cresc.* *f*

taf-lan af den kä-ra bygd, Som skug-ga-de din vag-ga,
taf-lan af den kä-ra bygd, Som skug-ga-de din vag-ga,

dim. *p* *cresc.*

fo-stra-de den dygd, Den dygd, som fram-för al-la blef Sven-ska män-ners
fo-stra-de den dygd, Den dygd, som fram-för al-la blef Sven-ska flic-kors

dim. *p*

dom: Att bä-ra hjer-tat högt och stolt af ä-del fat-tig-dom.
lott: Att lä-ra mun-nen ti-ga still, och ö-gat ta-la blott.

Vallhjons-sång.

A. F. Lindblad.

183.

Vivace.

Piano.

p

cresc.

p

cresc.

pp e leggiero

f

p

cresc.

p

Jag val - - lar så tro - gen, Ha -
 Jag val - - lar så tro - gen, Ha -
 Jag val - - lar så tro - gen, Ha -

la, ha-la, ha-la! Min hjord ut-i sko-gen. Ha-
 la, ha-la, ha-la! Min hjord ut-i sko-gen. Ha-
 la, ha-la, ha-la! Min hjord ut-i sko-gen. Ha-

la, ha-la, ha-la! Så kom då, min snäl-la, Ha-la! ha-la! Och
 la, ha-la, ha-la! Små sy-sko-nen sit-ta, Ha-la! ha-la! På
 la, ha-la, ha-la! Hör hun-den, han skäl-ler, Ha-la! ha-la! Och

ring på din skäl-la! Ha-la! ha-la! Och val-la-re-
 grin-den och tit-ta, Ha-la! ha-la! Och un-dra, om
 vind-flö-jeln gnäl-ler; Ha-la! ha-la! Nu ä-ro vi

gos-sen, han sit-ter på sten, Och
 bror ej skall kom-ma i-gen. Fast
 hem-ma, fast vä-gen var lång. Och

sjung - - - er sin vi - sa i sko - gen al - - len? _____
 sol - - - gått i sko - gen, de vän - ta mig än. _____
 sjung - - - a, det gör jag väl än - nu en gång. _____

cresc.

Ha - la! _____ Men fåg - lar - ne qvittra, Och
 Ha - la! _____ Dock vil - le jag ve - ta Hvad
 Ha - la! _____ Och då skall min flicka, Till

dim. *p*

strå - lar - ne glitt - ra, Ha - la! _____ men
 hon mån - de he - ta, Ha - la! _____ dock
 punkt och till prie - ka, Ha - la! _____ och

f *dim.*

fåg - lar - ne qvitt - ra, och strå - lar - ne glitt - ra, Och ek - or - ren hop - par på
 vil - le jag ve - ta hvad hon mån - de he - ta, Som en gång blir val - la - rens
 då skall min flic - ka, till punkt och till prie - ka, få hö - ra min val - la - re -

p

gren, Ha - la, ha-la, ha - la, ha-la! och ek - or - ren hop - par på
 vän, Ha - la, ha-la, ha - la, ha-la! som en gång blir val - la - rens
 sång, Ha - la, ha-la, ha - la, ha-la! få hö - ra min val - la - re -

gren, Ho ha - la, ho ha - la, ho ha - la, ho ha - la! och
 vän, Ho ha - la, ho ha - la, ho ha - la, ho ha - la! som
 sång, Ho ha - la, ho ha - la, ho ha - la, ho ha - la! få

ek - or - ren hop - par på gren.
 en gång blir val - la - rens vän.
 hö - ra min val - la - re - sång.

cresc.

Mitt läseri.

A. F. Lindblad .

184.

Moderato.

Piano.

The piano introduction consists of two staves. The right hand features a melodic line with eighth-note patterns and rests, while the left hand provides a steady accompaniment of eighth notes. Dynamics include *f* and *p*. The tempo is marked *Moderato*.

Jag har min lust och mitt sin - ne för mig,

The first line of the song features a vocal melody in the right hand and piano accompaniment in the left hand. The piano part continues with eighth-note accompaniment. Dynamics include *f* and *p*.

Äl - skar ej myc - ket ett bra - skan - de vä - sen, Sö - ker mig ger - na en

The second line of the song continues the vocal melody and piano accompaniment. Dynamics include *p* and *f*.

un - dan - gömd stig, Der jag får språ - ka med blom - mor och grä - sen.

The third line of the song continues the vocal melody and piano accompaniment. Dynamics include *p*.

Tyst i min vrå Ser jag än - då, Ser u - tan fa - sa, Hur' där - ska - per ra - sa,

The fourth line of the song concludes the vocal melody and piano accompaniment. Dynamics include *pp*, *cresc.*, and *f*.

Ty på ett stäl - - le står, jag läst det sist i år,

p *cresc.* *f*

Att hur' det går, att hur' det går, ja, hur' i verl - den

pp *cresc.* *f*

än det går, Guds god - het, Guds god - het

dim. *p* *f*

lång - re, långt lång - re än där - - ska - - pen när.

p *f*

p *p*

Helsnings-sång.^{*)}A.F. Lindblad.^{**)}

Andante.

Sång.

Den bli - da, skö - na sång - ar - ön, Som speg - lar sig i
Mitt ung - a hjer - ta ti - digt slog Vid vall - horns ljud ur

185.

Piano.

Ö - ster - sjön, Ut - - i dess haf - om - slut - na dal, Der lär - ka sjöng och
dal och skog. Hur' lyd - des jag ej mång - en qväll På mo - ders sång vid

näk - ter - gal, Min vag - ga stod vid enk - el härd, Men kär - lek kring min
spisels häll! Det dröjde ej, en vac - ker dag Jag bör - ja' sjung - a

huf - vudgård Dock blommor ströd - - - - de.
ock - så jag Så godt jag kun - - - - de.

*) Skrifven för Fredrika Andrées första uppträdande efter hennes återkomst till Sverige år 1859.

**) På grund af några af sångerskans fader för det tillfället skrifna verser.

f p f p p
 1. 2.

Più agitato, ma non troppo presto.

p cresc.

f p

Dock, en lång-tan

p

tog mig; Kan - - - ske den be - drog mig,

Men mot fjer-ran kust jag snart mi - - na ving-ar sträckte.

p

Der min lå - ga när - - des, Brann, men ock för -

tär - - des. Sång - - ens konst med hög - re fart

ny - - a tank - ar väck - te. Gran - - na ljud om -

si - - så nu mitt spän - da ö - - ra,

Mång - - a mig för - tju - - sa, men än - nu fler? min käns - la

stö - ra, Ro - - sen har sin tagg; Gul - det har sin slagg;

p *cresc.*

Och hvad mest är grant Är ej der - för'

p *rit.*

sant. Å - - - ter längtan tog mig, Nu den ej be -

a tempo *p a tempo*

drog mig, Min - - - nen vak - nat i min själ

p *f*

Från ett land, jag kän - ner't väl! Dess blå - a våg när sist jag såg.

f *p* *rit.*

a tempo

Al - - drig går det ur min håg,

f a tempo *p*

dess blå - a

cresc. *f*

våg när sist jag såg, när sist jag

p *cresc.*

såg, ack! al - drig går det

f

ur min håg.

f

Ja,

Andante

fo - ster - jord! du är mig kär, Och der - för' är jag

å - ter här. Du mod och kraft på konstens haf Mig med ditt för - sta

bi - fall gaf. Hvad hor - ta allt man vin - na må, Aek! hem - ma är det

häst än - då Hos kä - ra vän - - - - - ner.

"Tyst, låts om ingenting!"

Alida.

Allegretto con moto.

Sång.

När ing - - - en hör - - - mig, mång - - - en
 Då sväf - - - var jag - - - dit läng - - - tan

186.

Piano.

gång - - - Jag stäm - - - mer upp - - - min lil - - - la
 för, - - - Och kä - - - ra rö - - - sters hvisk - - - ning

sång. - - - Då låts jag som - - - jag ha - - - de
 hör. - - - Än jag i ty - - - sta skug - - - gan

snil - - - le, Som om jag kun - - - de hvad jag - - -
 kla - - - gar De skö - - - na, säl - - - la flyd - - - da

vil - - le. }
da - - gar. } Men kom - mer, kommer någon, då tyst; ack,

tyst! Men kom - - mer någon, ja, kom - - mer

någon, då tyst, tyst, tyst, tyst, låts om ing - en -

ting, låts om ing - en - ting, låts om ing - en -

ting! Var tyst!

"Venez, mon enfant!"

Victor Hugo.

Sång.

187.

Piano.

Allegretto con moto.

Ve - nez, - - - ve - nez, mon enfant, ri -
ez, - - - chan - tez, - cou - rez! Votre œil - - - me jet - te - ra
quel - - - ques ray - ons do - rés. Ve - nez, -

p

f

p

parlando

ve-nez, — ri - ez, courez, chan-

tez, ri - ez, courez, chan-

cantando

tez! Votre voix — charme - ra, — votre voix charme - ra, — charme-ra mes

heu - res. C'est la seule en ce mon - de,

cresc. *f* *dim.*

où rien ne nous sourit, Qui vien - ne du dehors sans

p *cresc.* *f* *p*

trou - - bler dans l'esprit Les choeurs, — les choeurs — des

p *cresc.*

voix in - té - ri - eu - - res. Ve - nez, — ve - nez, mon en - fant, ri -

dim. *p*

ez, — chantez, courez! Votre oeil — me jet - te - ra quel - ques ra - yons dorés.

p *cresc.* *p* *f*

Ve-nez, — ve-nez, — ri-

p *cresc.*

ez, courez, chan-tez, ri-ez, courez, chan-

p *p*

tez! Votre voix charme-ra, votre voix charme-ra, charme-ra mes

p

heu-res.

p

Tonen.

Björnstjerne Björnson.

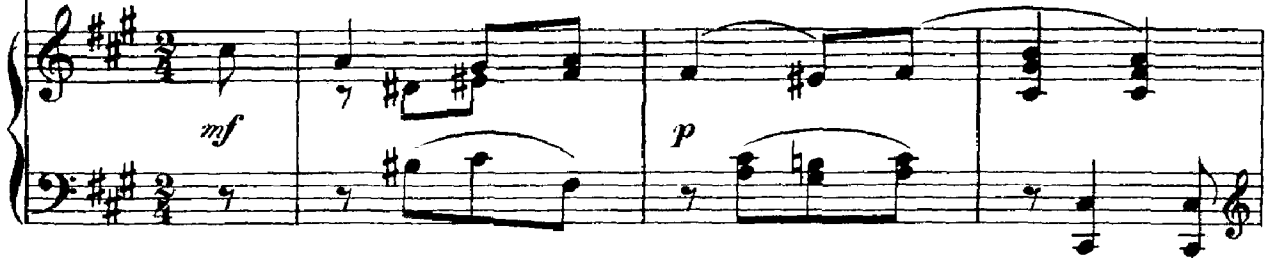
Sång.

I sko - gen små - gut - ten gik da - gen
 Gut - ten en flöj - te af sel - je
 To - nen, den hvi - sked og navn - te
 Tid, når han sov, den til ham
 Vil - de den fan - ge og våg - ned
 "Her - re, min Gud, tag mig der -
 Her - ren, han sva - red: "den er din

188.

Piano.

lang,
 skar,
 sig,
 smög,
 brat,
 ind,
 ven,

gik da - gen
 af sel - je
 og navn - te
 den til ham
 og våg - ned
 tag mig der -
 den er din

lang. Der hav - de han hört slig en un - der - lig
 skar. Og prøv - de om to - nen der - in - de
 sig, Men bedst som han lyd - de, den löb sin
 smög, Og o - ver hans pan - de med el - skov
 brat; Men to - nen hang fast i den ble - ge
 ind; Ti to - nen har få - et mit he - le
 ven; Skönt al - drig en ti - me du e - jer

sang, der
 var, og
 vej, men
 strög, og
 nat, men
 sind, ti
 den, skönt

hav - - - de han hört - - - slig en un - - - der - lig
 pröv - - - de, om to - - - nen der - - in - - de - -
 bedst - - - som han lyd - - - de, den löb sin - -
 o - - - ver hans pan - - - de med el - - - skov - -
 to - - - nen hang fast - - - i den ble - - - ge - -
 to - - - nen har få - - - et mit he - - - le - -
 al - - - drig en ti - - - me du e - - - jer - -

sang.
 var.
 vej.
 strög.
 nat.
 sind!"
 den."

a tempo

I barndomshemmets trädgård.

E. Bäckström.

Andante con moto, quasi allegretto.

Sång.

189.

Piano.

Lin - - dar, der min lef - - nads sa - ga Run - - nit opp i
 ljus och vår! Vin - - dar blott af som - mar dra - ga Hän till e - der
 är från år. Fri - - den, himlens mor - gon - gåf - va, Vän - ligt är hos
 er för - dröjd, Ti - - den lå - ter er blott sof - va För att väckas opp, väckas

opp till fröjd.

The first system of music features a vocal line on a treble clef staff and a piano accompaniment on a grand staff (treble and bass clefs). The vocal line begins with the lyrics "opp till fröjd." The piano accompaniment consists of a flowing eighth-note melody in the right hand and a supporting bass line in the left hand. Dynamic markings include *f* and *dim.*

Ta - - len! Om jag skul - le i - la Till den fri - stad,

The second system continues the vocal line with the lyrics "Ta - - len! Om jag skul - le i - la Till den fri - stad,". The piano accompaniment features a triplet of eighth notes in the left hand. Dynamic markings include *pp*, *mf*, and *p*.

som I byggt, Da - - len, derhvarflägt fårhvi - la, Och der sip - pans

The third system continues the vocal line with the lyrics "som I byggt, Da - - len, derhvarflägt fårhvi - la, Och der sip - pans". The piano accompaniment includes a triplet of eighth notes in the left hand. Dynamic markings include *mf*, *cresc.*, *f*, and *dim.*

lif är tryggt, Un - - nen I mig en - sam ing - en Vår lik den jag

The fourth system continues the vocal line with the lyrics "lif är tryggt, Un - - nen I mig en - sam ing - en Vår lik den jag". The piano accompaniment features a triplet of eighth notes in the left hand. Dynamic markings include *p*, *p dol.*, *cresc.*, and *f*.

for - domdrömt? Kun - - nen I ej ge mig ving - en, vingen, som jag glömt,

The fifth system concludes the vocal line with the lyrics "for - domdrömt? Kun - - nen I ej ge mig ving - en, vingen, som jag glömt,". The piano accompaniment features a triplet of eighth notes in the left hand. Dynamic markings include *dim.*, *p*, and *p*.

vingen, som jag glömt, som hos er, som hos

er, som hos er, som hos er jag

glömt?

Adagio.

"Där - - ligt? hör jag att I su - - sen,

"Så du tig - ger, vils - - ne man! Vår - - ligt so - len

en för - fru - sen Stam ej ä - ter - smyc - - ka kan.

På vår hemfrid må ditt sinne Hop - - - pas först, du

verl - - dens slaf! Då vår susning är ditt minne,

Och din vag - - - gas krets din graf?"

Min mammas förklädsband.

Olof Stig.

Sång.

Jag ser mig sjelf en li - ten
Men büst i syss - - - - - lor - na hon

190.

Piano.

p

en gick Med svart-sjuk ef - ter - häng - senhet, Små -
Hon stan - na - de och såg sig om; Ett

cresc.

tul - tan - de på kor - ta - hen, Be - - stän - digt i min
le - en - de, en kyss jag fick, Jag vet så väl hvar -

p staccato

cresc.

p

mam - - mas fjät, Och tro - - get
af det kom: Det var - get min

dolce

hå - lan - de i hand En snibb af
spä - da bar - na - hand, Som drog i

hen - - nes, en snibb af
hen - - nes, som drog i

ritard.
hen-nes förkläds - band.
hen-nes förkläds - band.

ritard. p *a tempo*

Och in i senaste minut
Jag höll deri så envist fast,
Att när ur bo't jag släpptes ut
Jag kände huru nånting brast;
Och ännu håller jag i hand
En bit af hennes,
en bit af mammas förklädsband.

Jag fäst dig, moderneklenod,
Som hederstecken på mitt bröst.
Du hjälper mig att vara god,
Du manar med min mammas röst;
Och ingen kung i något land
Kan ge ett bättre,
kan ge ett präktigare band.

Adolf Fredrik Lindblads sånger

En sångens klassiker

Adolf Fredrik Lindblads omkring 230 sånger är centrala inte bara i hans egen produktion utan också i 1800-talets svenska romanstradition. Lindblads ungdomsambition var att bli ”en svensk Beethoven”, och han skrev under 1830-talet en stor symfoni, en opera och åtskilliga kammarmusikverk. Men genom den bristande förståelsen för de större formerna i dåtidens Sverige kom han att ägna sig alltmer åt sångkomponerande och framstod snart som den ledande sångtonsättaren och redan under sin livstid som en klassiker i genren.

De första sångerna och studierna för C.F. Zelter

Lindblads debut som sångkomponist skedde i häftet *Musik för Sång och för Fortepiano*, som han utgav tillsammans med Erik Gustaf Geijer i Uppsala 1824. Samlingen innehåller fem solosånger av Geijer och sju av Lindblad. Tonsättningen av J.W. von Goethes ”Erster Verlust” visar Lindblad som en färdig romanskomponist, och i ”Sångaren”/”Der Säger”, också Goethe, har han osökt funnit en lyrisk balladstil. Än mer intressanta är dock tonsättningarna av dikter ur P.D.A. Atterboms *Lycksalighetens ö*, där en nordisk ton färgar atmosfären och även tillåter en stark intensitet som präglar särskilt den harmoniskt känsliga ”Svanhvits sång”.

Genom Malla Silfverstolpes förmedling fick Lindblad året därpå möjlighet att studera komposition i Berlin för Carl Friedrich Zelter, där han blev studiekamrat med bland andra Felix Mendelssohn. I Berlin kunde han ge ut ett häfte med svenska folkvisor, *Der Norden-Saal*, i sättningar som är avsevärt friare än i tidigare samlingar; för textöversättningarna svarade Amalia von Helvig. Lindblad fängslades i Berlin dessutom av Johann Bernhard Logiers pedagogiska metod som han introducerade i den musikskola som han efter hemkomsten startade i Stockholm 1827 och drev till 1861.

Diktarkomponisten Lindblad

Sitt första egna sånghäfte publicerade Lindblad 1836, och fram till och med 1872 skulle han ge ut 20 samlingar; efter hans död 1878 utkom en omfattande samling under titeln *Efterlämnade sånger*. Redan första häftet rymmer flera av hans mest populära sånger som ”En ung flickas morgonbetraktelse”, ”Nära”, ”Sotargossen” och ”En sommarmorgon”, alla till egna texter och ett slags rollsånger som enkelt och direkt framställer mänskliga situationer.

Också i de närmast följande häftena skulle egna texter dominera och sammanlagt skrev Lindblad ett 80-tal sånger till egna texter, några från 1840-talet ännu ej publicerade. Därmed fortsatte han den Geijerska diktarmusikerlinjen och förde den vidare till Jacob Axel Josephson, Gunnar Wennerberg, Carl Rupert Nyblom och många fler. Också hos Lindblad bidrar denna förening av text och musik till att sångerna äger en välgörande direktitet och fräschör, även om det ofta tycks finnas en medveten ”konstfullhet” bakom hans texter, särskilt då han ofta återkommer till vissa teman och på ett slags folkvisemaner gärna blandar in en liten förälskelse i både berättande och beskrivande dikter. En påfallande egenhet är att han mycket sensibelt fördelar dagar och skuggor och ofta återger ljusa texter i moll och allvarliga i dur.

Positiva och tacksamma stämningar karakteriserar de omtyckta ”Skjutsgossen på hemvägen” och ”En vårdag”, och den långa raden av rollsånger innefattar så skilda porträtt som ”Dalkullevisa” och ”Slåttervis” och de närmast drastiska ”Gubben vid vägen” och ”Invaliden”; det finns rentav en ”Dödgrävarsång”. Mer direkta men väl behärskade kärlekssånger är ”I dalen”, ”För evigt” och ”Obesvarad kärlek”. Varma och balanserade stämningsbilder är ”Om natten” och ”Om aftonen”, och en med rätta prisad naturstämning är den nordiskt svala ”En sommardag”. En godmodig humor slår igenom i ”Frieriet”. Att Lindblad även behärskade en folktonspåverkad balladform vittnar ”Bröllopsfärden” och ”Den skeppsbrutne” om.

Ökad intensitet: Jenny Lind

Den sistnämnda hör till en grupp sånger som speglar Lindblads känslor för Jenny Lind som hade framträtt i hans opera "Frondörerna" 1836 och som efter konflikter med föräldrarna fick bo hos Lindblads 1839–41 och 1842–43. Redan "Ack nej, ack nej! Du vet det ej", "Bekännelse" och möjligen också den kända "Mån tro? Jo, jo!" i 1840 års häfte avslöjar hans situation, och den avsevärda intensiteten i sångerna i 1844 års häfte vittnar om det triangeldrama som hade hotat inom det Lindbladska hemmet. Häftet blev häftigt angripet av de stockholmska kritikerna; som utlösande moment angavs en harmonisk djärvhet i Runeberg-tonsättningen "Den öfvergifna", men också andra av sångerna anklagades för obegriplighet och rentav råhet. Av detta blev 1845 en hetsig musikdebatt som småningom löstes genom ett begärt utlåtande från Louis Spohr som lovordade sångerna.

Det är inte svårt att ana ett inre tryck i sånger som "Hjärtats vaggsång" och "Föresats", och ett återsken av krisen spåras i den behärskade "Ny kärlek", den resignerade "Om hösten" och den nästan lättsamma "Fåfång varning". Allra mest dramatisk blir tonen i den starkt koncentrerade "Mitt liv" (Runeberg). Som en ljus kontrast står "Till Sophie", en dikt till hustrun och en motsvarighet till Geijers "Min hustrus visa". I fortsättningen skulle Lindblad främst ägna sina egna dikter åt allmänna genrebilder som "Hon skriver", "Bedragen väntan" och "Hon varken hör eller ser", men där finns också smått sedelärande betraktelser som "Misstanken", "Ånger", "Tvekan" och "Mognadt förstånd". En klar ton av religiositet odlar "Förströstan", och i flera av de senare sångdikterna går tankarna till ålderdomen och döden.

Utblickar och inblickar

Insprängda även i de tidigare samlingarna finns enstaka sånger till andras texter, och att nämna är den enkelt talande "Am Aareensee" (Graf von Schlippenbach) och flera Atterbom-sånger, bland dem de sex "Svenska visor" som Lindblad komponerade 1838 för att i viss mån trösta poeten för Geijers ampra kritik. Men samma år skrev han också en beundrande svarssång på Geijers "På nyårsdagen" med titeln "Erik Gustaf Geijer", dock utgiven först 1866. Viktiga sånger till främmande texter är vidare de valörrika "Aftonen" (Erik Johan Stagnelius) och "Nattviolen" (Urban von Feilitzen) och de två vitt skilda tonsättningarna av Zacharias Topelius' "Karin Månsdotters vaggvisa för Erik XIV".

Lindblad ägnade dessutom sitt intresse åt Thekla Knös lätt förnumstiga vardagsinteriorer som "Strykningsvisa" och "Den flitiga handen", men fann också där ett djupare uttryck i "Hvar är mitt hem?". Han skulle därtill tonsätta en rad vistexter av Elias Sehlstedt i en kuplettartad stil som når sin största attraktion i den obetalbara "Skaldekonsten", "Man frågar mig hur det går till att dikta". Ett än mer vågat projekt var en serie om 17 sånger ur Runebergs *Fänrik Ståls sägner*, utgivna 1856, där Lindblad återgått till en visbetonad enkelhet för att melodierna skall kunna bära de mångstrofiska dikterna. "Sven Dufva" har exempelvis 28 strofer, men där för Lindblad i nio strofer in en mollvariant av sin durmelodi för att få omväxling. Verkligt karakteriserande är egentligen bara den tacksamma "Kulneff", och enda romansartade inslaget är den folkvisenära "Torp flickan". Samlingen inleds med en hymnisk "Vårt land".

Verkligt betydande är däremot nio Heine-tonsättningar som tillkom ungefär samtidigt med Sehlstedt-visorna vid mitten av 1860-talet; endast fyra av dem publicerades som tidskriftsbidrag 1876. Här har Lindblad lyckosamt förenat sin nordiska ton med anklanger från den tyska lieden. Resultatet har blivit helt i nivå med de bästa internationella motsvarigheterna, och en klenod är "Der Asra". Bland hans senare sånger finns också anmärkningsvärda tonsättningar av dikter av Bjørnstjerne Bjørnson, Carl Wilhelm Böttiger och Edvard Bäckström.

Adolf Fredrik Lindblad's Songs

Composer of the quintessential song

Adolf Fredrik Lindblad's circa 230 songs are central not only to his own production, but also within the context of the Swedish art song tradition of the 19th century (*romans* in Swedish). In his youth Lindblad's ambition was to become 'a Swedish Beethoven', and in the 1830s he wrote a large symphony, an opera and various chamber music pieces. However, due to the poor understanding of these more substantial musical forms in Sweden at the time, he came to focus more on song composition, and soon became known as the leading composer of songs. Already during his lifetime he was considered a quintessential composer within the genre.

His first songs and studies for C.F. Zelter

Lindblad's debut as a composer of songs came in the collection *Musik för Sång och för Forte-piano*, which he published together with Erik Gustaf Geijer in Uppsala in 1824. The collection comprised five solo songs by Geijer and seven by Lindblad. The setting of J.W. von Goethe's 'Erster Verlust' shows Lindblad as an accomplished art song composer, and in 'Sångaren'/'Der Säng'er', also by Goethe, he also effortlessly creates a lyric ballad style. But more interesting than this are his settings of poems from P.D.A. Atterbom's *Lycksalighetens ö*, in which a nordic tone colours the atmosphere and even permits a strong intensity that pervades especially the harmonically delicate 'Svanhvits sång'.

With the help of Malla Silfverstolpe's intermediation Lindblad was given the opportunity the following year to study composition in Berlin with Carl Friedrich Zelter, where his fellow students included, among others, Felix Mendelssohn. In Berlin he was able to publish a collection of Swedish folk songs, *Der Norden-Saal*, in settings that are much freer than earlier collections; Amalia von Helvig was responsible for the translation of the texts. In Berlin, Lindblad was also captivated by the pedagogical methods of Johann Bernhard Logier, which he later introduced in the music school he started in 1827 after his return to Stockholm, and ran until 1861.

The Poet-Composer Lindblad

Lindblad published his first songbook on his own in 1836, and continued to do so up until 1872, publishing a total of 20 collections; after his death in 1878 a comprehensive edition with the title *Efterlämnade sånger* (Orphaned songs) came out. His first songbook already contains many songs that became his most popular, such as 'En ung flickas morgonbetraktelse', 'Nära', 'Sotargossen' and 'En sommarmorgon', all to his own texts, and which were a kind of role play style that portray human situations in a simple and simultaneously straightforward fashion.

In the song books that directly followed, original texts also dominated, and Lindblad wrote altogether some 80 songs with original texts, including some from the 1840s which have yet to be published. As such he continues on in the poet-composer tradition starting with Geijer, which he then passes on to Jacob Axel Josephson, Gunnar Wennerberg, Carl Rupert Nyblom and many others. Lindblad's union of text and music contributes to the songs possessing a freshness and a healthy straightforwardness, even though there often seems to be a conscious 'artistry' behind his texts, especially considering he often returns to certain themes and in a sort of folk song way mixes in a bit of a love story in both storytelling and descriptive poems. One striking peculiarity is that he deals with lights and shadows in a very sensitive way, and often sets lighter texts in a minor key, and more serious, heavy texts in major.

A positive and gracious feeling characterizes the well-liked 'Skjuts-gossen på hemvägen' and 'En vårdag', and his long line of role play songs includes such distinct portraits as 'Dalkulle-visa' and 'Slättervisa' as well as the rather drastic 'Gubben vid vägen' and 'Invaliden'; there is also a 'Dödgräfvarsång'. More direct but well-mastered love songs include 'I dalen', 'För evigt' and 'Obesvarad kärlek'. Warm and balanced ambience pictures include 'Om natten' and 'Om aftonen', and 'En sommardag' is an example of a deservedly praised portrayal of the natural atmosphere. Good-natured humour comes through in 'Frieriet'. Lindblad's mastery of a folk tone-inspired ballad form is evidenced in 'Bröllopsfärden' and 'Den skeppsbrutne'.

Increased intensity: Jenny Lind

The latter is part of a group of songs that reflect Lindblad's feelings for Jenny Lind, who had performed in his opera 'Frondörerna' in 1836, and who, after conflicts with her parents, lived with the Lindblad family from 1839–41 and 1842–43. 'Ack nej, ack nej! Du vet det ej!', 'Bekännelse' and possibly also the well-known 'Mån tro? Jo, jo!' reveal his situation already in the songbook from 1840, and the substantial intensity in the songs in the 1844 songbook bear witness to the triangle drama that threatened the Lindblad home. The songbook was sharply attacked by Stockholm critics; the precipitating factor was said to be the harmonic audaciousness in the Runeberg setting 'Den öfvergifna', but other songs were accused of being unintelligible and simply crude. This led to a heated music debate in 1845 that gradually was resolved via a petition for the expert opinion of Louis Spohr who commended the songs.

It is not difficult to sense an internal conflict in songs such as 'Hjärtats vaggsång' and 'Föresats', and a reflection of the crisis can be traced in the restrained 'Ny kärlek', the resigned 'Om hösten' and the nearly carefree 'Fåfång varning'. The tone is most dramatic in the starkly focused 'Mitt liv' (Runeberg). A light contrast to this is 'Till Sophie', a poem to his wife and the analog to Geijer's 'Min hustrus visa'. From here on Lindblad's poems mainly dealt with more general genre portraits such as 'Hon skriver', 'Bedragen väntan' and 'Hon varken hör eller ser', but there are also small moral observations such as 'Misstanken', 'Ånger', 'Tvekan' and 'Mognadt förstånd'. A clear tone of religiosity pervades 'Förströstan', and in many of the later song-poems the themes shift to aging and death.

External and internal vistas

Scattered throughout even the earlier collections are songs composed to others' texts, noteworthy of which are the simply telling 'Am Aarensee' (Graf von Schlippenbach) and many Atterbom songs, including the six 'Svenska visor' that Lindblad composed in 1838 in order to comfort the poet, at least to some extent, for Geijer's scathing critique. But the same year he also wrote a rebuttal song to Geijer's 'På nyårsdagen' with the title 'Erik Gustaf Geijer', which was published first in 1866. Important songs composed to texts by others than Lindblad himself include the valourous 'Aftonen' (Erik Johan Stagnelius) and 'Nattviolen' (Urban von Feilitzen) and the two completely distinct settings of Zacharias Topelius' 'Karin Månsdotters vaggvisa för Erik XIV'.

Lindblad also devoted his interest to Thekla Knös' light and astute portrayals of day-to-day tasks such as 'Strykningsvisa' and 'Den flitiga handen', but also found a deeper impression in 'Hvar är mitt hem?'. He then composed settings to a series of ballad texts by Elias Sehlstedt in a couplet-like style, whose most attractive member was the priceless 'Skaldekunsten', 'Man frågar mig hur det går till att dikta'. A more daring project was a series of 17 songs from Runeberg's *Fänrik Ståls sägner*, published in 1856, where Lindblad returns to a ballad-emphasized simplicity so that the melodies could carry the many-strophic poems. 'Sven Dufva' has, for example, 28 strophes, but here Lindblad sets 9 of them in a minor variant of his melody in major to add a bit of variety. The real typical piece is 'Kulneff', and the only feature reminiscent of art song is the folk song-esque 'Torpflickan'. The collection is led off with the hymn-like 'Vårt land'.

Of great significance, however, are the nine Heine-settings that came into being at about the same time as the Sehlstedt-songs in the mid-1860s; only four of them were published as a contribution to a magazine in 1876. Here Lindblad has successfully fused his nordic tone with reminiscences of the German *Lied*. The result is comparable to the best international equivalent, and a jewel among these is 'Der Asra'. Among his later songs there are remarkable settings of poems by Bjørnstjerne Bjørnson, Carl Wilhelm Böttiger and Edvard Bäckström.

Adolf Fredrik Lindblad

Adolf Fredrik Lindblad hade en komplicerad uppväxt och en lika ombytlig tid som ung vuxen. Född 1801 i Skänninge av en ogift mor kom han vid ett års ålder till en fosterfamilj, där hustrun var moderns moster. Efter inledande skolgång i Östergötland fortsatte han från 1809 i Stockholm, där modern då bodde och var gift med en skådespelare vid Kungl. Teatern. Efter styvfaderns död 1813 fick Adolf Fredrik Lindblad återvända till fosterföräldrarna som snart flyttade till Norrköping. Där fick han sin första skolning i musik: piano och flöjt.

Fosterfadern som var handlare styrde Adolf Fredrik Lindblad mot sitt eget yrke. Efter några år i fosterfaderns affär fick han 1818–19 arbeta vid ett skeppsklareringskontor i Hamburg. I denna stad fick Adolf Fredrik Lindblad viktiga impulser av tysk litteratur och musik.

Sommaren 1822 kom han till Bleckenstad utanför Mjölby för att undervisa gårdens döttrar i pianospel. En av dem, Sophie Kernell, skulle bli hans hustru. Där lärde han också känna en kusin till husets syskonskara, Per Daniel Amadeus Atterbom, en livsavgörande vänskap för Lindblad.

Genom Atterboms förmedling flyttade Lindblad till Uppsala, i första hand för studier i harmonilära för universitetets *director musices*, Johann Christian Friedrich Hæffner. Men han kom också in i stadens konstnärliga och litterära kretsar. Där fanns redan Atterbom, men också Erik Gustaf Geijer som skulle bli en annan nära vän. I denna miljö blommade Lindblad ut som sångtonsättare.

Sångkomponerande var tidigare liktydigt med att skapa sällskapsvisor. Den nyromantiska dikten gav tonsättarna nya utmaningar. Lindblads sånger är texttolkande och låter melodin och pianostämman föra en dialog. Från visans tid stammar dock Lindblads länge utnyttjade praxis att flerstrofiga dikter sjungs till samma ackompanjemang. Adolf Fredrik Lindblad komponerade över 200 sånger, varav en del skrevs för vännen Jenny Lind.

Med salongsvärdinnan Malla Silfverstolpe och Erik Gustaf Geijer for Lindblad 1825–26 via Köpenhamn till Berlin, där han tog lektioner i komposition för Carl Friedrich Zelter och i pianospel för Ludwig Berger. Via Zelter lärde han känna Felix Mendelssohn. Vänskapen med denne blev viktig och varade livet ut.

Tillbaka i Sverige slog han och hustrun Sophie sig ner i Stockholm. Där startade Lindblad 1827 en musikskola, vilken under lång tid skulle bli hans huvudsakliga inkomstkälla. Under Stockholmsåren skrev Lindblad sin enda opera, *Fronddörerna* (1835), som emellertid inte blev någon större framgång. Han komponerade också två symfonier (1832, 1855).

Adolf Fredrik Lindblad tillbringade sina sista år på Lövingsborgs gård strax söder om Linköping, där dottern Lotten bodde. Han avled där 1878.

Om utgåvan

Levande Musikarvs emenderade utgåvor är redaktionellt genomsedda och korrigerade utgåvor av tidigare tryck med kommentarer rörande rättelser och ändringar införda i form av fotnoter. Justeringar av bågar, förtecken, accenter och artikulation som inte har medfört förändrad läsart har utförts utan kommentar.

Förlagan är utgiven av Abr. Hirschs förlag, Stockholm, nr 1627.

På omslaget står: ”Sånger och Visor / vid / Pianoforte / af / A. F. Lindblad / 7:de och 8:de delen / Med förlagsrätt / Stockholm, Abr. Hirsch”.

Tryckår: 1880.

Adolf Fredrik Lindblad

Adolf Fredrik Lindblad had a complicated childhood and likewise an unsettled period as a young adult. Born in Skänninge in 1801 to an unwed mother he was taken in by a foster family, of which the wife was his mother's aunt, when he was only one year old. After starting school in Östergötland, in 1809 he moved to Stockholm to continue studying near his mother, who was married to an actor at the Royal Opera. After his stepfather's death in 1813, Adolf Fredrik Lindblad returned to live with his foster parents, who soon moved to Norrköping. There he received his first music lessons in piano and flute.

His foster father, who was a merchant, persuaded Adolf Fredrik Lindblad to follow in his footsteps. After several years at his foster father's business, Adolf Fredrik worked from 1818 to 1819 at a shipping discharge office in Hamburg. While working in Hamburg, Adolf Fredrik Lindblad encountered German literature and music, which would prove to be an important influence on his later career as a composer.

The summer of 1882 he arrived in Bleckenstad, on the outskirts of Mjölby, to teach the daughters at a country estate piano. One of the girls, Sophie Kernell, would later become his wife. He also became acquainted with a cousin to the siblings at the estate, Per Daniel Amadeus Atterbom, who would become an important life long friend.

With Atterborn's assistance, Lindblad moved to Uppsala in order to study harmony with the university's *director musices*, Johann Christian Friedrich Hæffner. He also came in contact with the city's artistic and literary circles. Atterbom already lived in Uppsala, as well as Erik Gustaf Geijer, who would become another close friend. Lindblad thrived as an art song composer in this environment.

In earlier times, song composition had been equivalent to writing popular drawing-room ballads. Later, with the advent of the neo-romantic poem, composers were provided with new challenges and opportunities. Lindblad's songs are settings of text to music and provide a dialogue between the vocal melody and the piano. For a long time Lindblad made use of the older ballad praxis of using poems consisting of several stanzas sung to the same accompaniment. Adolf Fredrik Lindblad composed over 200 songs, of which several were written for his friend the singer Jenny Lind.

Together with music salonnière Malla Silfverstolpe and Erik Gustaf Geijer, Lindblad travelled by way of Copenhagen to Berlin, where he took lessons in composition from Carl Friedrich Zelter and studied piano with Ludwig Berger. Through Zelter he got to know Felix Mendelssohn. This was the beginning of an important friendship which lasted for the rest of his life.

Returning to Sweden, he and his wife Sophie settled down in Stockholm. Lindblad started a music school there in 1827, which for a long time would be his main source of income. During his years in Stockholm Lindblad wrote his only opera, *Fronddörerna* (1835), which was never successful. He also composed two symphonies (1832, 1855).

Adolf Fredrik Lindblad spend his final years at Lövingsborg's manor, just south of Linköping, where his daughter Lotten resided. He died there in 1878.

About the edition

Levande Musikarv's (Swedish Musical Heritage's) emendated editions are editorially revised and corrected versions of previously printed material, with comments on the corrections and amendments inserted as footnotes. Adjustments to slurs, accidentals, accents and articulation marks that have not affected the reading have been made without comment.

Originally published by Abr. Hirsch, Stockholm, no. 1627.

Text on the front page: "Sånger och Visor / vid / Pianoforte / af / A. F. Lindblad / 7:de och 8:de delen / Med förlagsrätt / Stockholm, Abr. Hirsch".

Year of publication: 1880.